PUDUKKOTTAI STATE
WAR INFORMATION BUREAU

BULLETIN] **AUGUST 2, 1940** **[No. 4**

LECTURE IV.

ITALY AND THE WAR.

Our feeling towards ITALY is not so much one of enmity as one of regret that we should be at war with her. We have no quarrel with her and there has been a tradition of friendship between us and her ever since there came to be an united ITALY in 1870. It was not till the war against ETHIOPIA that there was any serious rift in this friendship. Even now it is a matter for serious question how far the Italian people are keen on the war against us. I know as a matter of personal knowledge that even after, and in spite of, the irritation caused in ITALY by our attitude towards the Abyssinian war, there were spontaneous demonstrations of friendship by Italians towards English people staying in their country. And it must always be borne in mind that in the centre of ROME, the capital city, there is, at the Vatican, the Pope, the Head of the Roman Catholic religion to which the majority of the Italian people belong, yielding to it an allegiance which is not merely perfunctory. He has denounced in forcible language the methods of warfare pursued by the German Nazis and, though he has made no general pronouncement since ITALY became a belligerent, there is not the least reason to suppose that he has in any way modified his views since then. The attitude taken by His Holiness cannot but make a great impression on a great part of the Italian people. And, indeed, we know that only a short time before ITALY entered the war the Pope, when he preached in a Roman Church in advocacy of peace, received an

ovation such as is of very rare occurrence within the walls of a Church. We may, then, take it that the war is not regarded by the people of ITALY with universal enthusiasm. But, at the same time, it is not to be supposed on that account that the war once it has been entered upon, will not be waged with as much vigour as the Italians can put into it, and that under the thorough-going Fascist *regime*, is likely to be a good deal.

I have said that we have no quarrel with the Italians. Nor have the French. What grievances then have they against us, and what do they hope to gain out of the war? For, no doubt, ITALY has entered into the war with the hope of getting something out of it. For the first nine months or so after the outbreak of hostilities she adopted an attitude of non-belligerency which she could easily modify in one direction or the other, as events dictated, and it was only after FRANCE had begun to be overrun by GERMANY that she declared war on the side of the Nazis, because she saw the prospect of getting some pickings for herself. Whether she made her declaration of war under any pressure from Hitler, or whether she made it merely in pursuance of a jackal policy of wishing to share in the loot, we shall only know in after years. Personally, I cannot but think that Mussolini has made a mistake in coming down on the side of Hitler. Hitler, who is by birth an Austrian, cannot have forgotten that TRIESTE was up till the last war an Austrian port, and one may be sure that he has an eye on it as a port at some future time of his Greater GERMANY. Supposing that opportunity of taking it as such ever arose, no amount of previous protestations of friendship for ITALY would prevent him from seizing the opportunity. Hitler changes his friendships as suits his convenience. He was professing friendship for POLAND within a year of his carefully organised attack on that country. For the present it suits him to be friendly with Mussolini, and Mussolini has no doubt convinced himself that it is to his advantage to be Hitler's active ally. Perhaps his principal actuating motive is that he hopes to see in modern ITALY a revival of the glories of the old Roman Empire. That Empire grew to greatness out of successful warfare, and Mussolini hopes that his country may too have success in war, which he glorifies, and develops by means of it into a great Imperial Power. And along with this motive goes the fact that ITALY, as a great European power, has only had some seventy years of existence and has not so far marked her existence by any great achievement. Though she was on the winning

side in the Great War, her own share in the fighting was not very glorious. Nor was it particularly so in SPAIN. In ABYSSINIA against an enemy inadequately equipped she triumphed, if triumph can be regarded as the correct word, through the use of poison gas, and the King of ITALY thus gained the additional title of Emperor of ABYSSINIA How long he will retain that title is a question which the present war will answer. Mussolini must be conscious that all these recent feats of arms have not been resounding achievements and he would clearly like to achieve something over which it would really be worth while to beat the big drum fortissimo. Notably he would like to make ITALY supreme in the Mediterranean, which the Italians have been taught to speak of as "Our Sea." His main grievance against BRITAIN is that BRITAIN has the supremacy at sea in Mediterranean. Not that ITALY has suffered through this but the mere fact that BRITAIN enjoys such a supremacy is a blow to her prestige. It is not even as if BRITAIN was naturally a Mediterranean power, as are SPAIN, FRANCE, TURKEY, GREECE and EGYPT, not to mention YUGOSLAVIA which has an extensive littoral on the Adriatic. All these powers might lodge an objection to ITALY's claim that the Mediterranean should be exclusively her sea. But BRITAIN is only a Mediterranean power by reason of the possessions which she has acquired in that sea, to wit GIBRALTAR, MALTA AND CYPRUS, and the fact that we have these possession is what rankles with Mussolini. No doubt he would like to have GIBRALTAR, but if he made any attempt to get hold of it he would come up against Spanish sentiment as SPAIN still regards GIBRALTAR as a part of herself though it is temporarily in the hands of the British—that temporarily having been since 1704 when Sir George Rooke took it. It is MALTA, right in the middle of the Mediterranean, and only 60 miles to the south of Sicily which the Italians are especially anxious to get for themselves. They look upon it as part of unrecovered ITALY, even as was the TREISTINO before the last war. For so looking on it, however, they have very little justification. MALTA has not been an Italian posession since the days of the Roman Empire, nor are the Maltese people predominantly Italian in origin. They are a mixed race in which Phœnician and Moorish are very considerable factors. Nor are they even pro-Italian in sympathy. When I was in MALTA a few years ago I conversed with some Maltese people and they spoke in no complimentary terms of the Italians, and in doing so spoke in English and in very good English. Yet bands of Italians, shortly before ITALY declared war, were going about ROME crying "MALTA is ours."

With respect to the Suez Canal, with owes its existence to French enterprise, that is at present run by a Company, in which BRITAIN has secured a very considerable interest through Disraeli's having bought the shares in it which the Khedive Ismail suddenly threw on the market. If ITALY which now, I believe, sends more ships through the Canal than any country except BRITAIN, wishes to exercise some control over it, its proper course would be to obtain shares in the Suez Canal Company. That might be done by a peaceful arrangement if ITALY showed herself reasonable, but it is not a matter for going to war about. Indeed the country which might with reason claim the right to control the Canal is EGYPT, through whose territory it passes throughout its length and which will, in fact, have ultimately the option of taking the Canal over, if it can pay the necessary price. ITALY can derive no rights, moral or otherwise, over the Canal from the fact of its having become a Red Sea Power.

The importance of JIBUTI to ITALY comes from its being the port by which supplies can be brought to and from ABYSSINIA. From it a railway, built by the French, runs to ADDIS ABABA, the Abyssinian capital. It is in French territory — FRENCH SOMALILAND — and under the terms of the armistice which was concluded last June between the French and Italian Governments, the Italians are to have free access to it. But the local French officials at JIBUTI are not accepting the orders of the Nazi-controlled Government of Marshal Petain, and the privileges given by the armistice to ITALY in respect of JIBUTI are for the present merely paper concessions. Whether they will ever become anything more effective and whether ITALY will, by the end of the war, have any Abyssinian Empire to be supplied from JIBUTI are questions the answers to which will be found in the happenings of the future.

Closely connected with ITALY's designs on JIBUTI are her designs on ADEN. JIBUTI is on the Gulf of Aden which connects the Red Sea with the Indian Ocean, and ADEN itself controls this passage into the Red Sea. The northern entrance to the Red Sea is through the Suez Canal through which Italian ships cannot pass in war time, etc., as long as the British have the command of the Mediterranean. The British control over both ends of the Red Sea is as galling to Mussolini as is the British control of both ends of the Mediterranean, and if he could get possession of ADEN and so make one end of the Red Sea free for his ships it would be a great feather in his cap. Already there have been attacks, which have not been particularly successful, on ADEN by air,

and there are likely to be more of these. There may also be some attempt on ADEN by sea though, judging from what the Italian navy has so far achieved in these waters, there is no great promise of such an attack being attended with success. We have recently had an Italian submarine surrendering to a British trawler which was armed only with one gun and which afterwards towed its captive into ADEN harbour. This spectacle can hardly have impressed the onlooker with the might of the Italian fleet. The Italians have also tried to undermine the Arabian population of ADEN and the country bordering it so as to make it anti-British. So far, however, their efforts in this direction have not shown any outward sign of success.

The fact that ADEN is now open to attack and has, indeed, already been attacked, of course, brings the war much closer to INDIA than it was before ITALY became a belligerent. ADEN, though now a colony, was till recently under the Government of India and it still has a close connection with this country, many of whose people have settled and do business there. The fact that the war has been brought close to our doors has been emphasised by the loss of a vessel of the Royal Indian Navy through contact with an enemy mine.

It is, of course, unwise and unsafe to decry the strength of an enemy and to regard him as half defeated before we have properly come to grips with him. ITALY has been preparing for a big war through many years and has an immense equipment the power of which has yet to be tested, as has also the skill and courage of the men behind it. She has an army of 20,00,000 men. She has some 2,000 first line aircraft and she has a considerable fleet. In her aim to become mistress of the Mediterranean she must seek to defeat our naval forces in that sea. So far she has not shown herself very keen on coming into maritime conflict with us, but it is to be supposed that she will sooner or later seek for an engagement, doing her best to take an opportunity when the advantages are on her side. Unless and until she can obtain control in the Mediterranean, her army can be of little use to her in a fight against ENGLAND. The main part of her army was intended for fighting against FRANCE, but FRANCE is no longer in the war. And if she is to convey any of these troops elsewhere, even to LIBYA in the north of AFRICA, she has to run the gauntlet of the British Navy which will make their transport a matter of difficulty. To get them to any of their other African possessions will be a harder matter still. It will mean, unless access can be had to the Suez Canal, first effecting an exit by the

Straits of Gibraltar and then after passing right round Africa, via the Cape of Good Hope, getting at least as far as Italian SOMALILAND, which is to south of the Gulf of Aden, and would not involve an entrance into the Red Sea. This would mean a most lengthy as well as hazardous journey.

A large part of the Italian attack is sure to be by air. There will be such attacks on GIBRALTAR, on MALTA, on the fleet at ALEXANDRIA, on ADEN and PORT SUDAN, on KENYA, and so on. But those attacks are not likely in themselves to win the War, even if they were made only one-sidedly and the Italians were not themselves to be subjected to attacks by air. There have already been over eighty air raids on Malta, and these have effected very little from a military point of view, neither have they done any great damage. The number of casualties in consequence of these has been but small, and casualties are likely to become fewer in future now that the Maltese have learned from experience more than they knew at first about taking cover. As to the effect of these attacks on the morale of the Maltese people, little is to be expected in that direction, for the Maltese are a brave race thoroughly inured to warfare through many centuries, besides which they have been heartened by the losses which they have inflicted on their raiders. Some of them have even been driven off without having dropped any bombs. Nor has experience so far made it appear that attempts to bomb the fleet at ALEXANDRIA are likely to result in any greater success. There, as elsewhere, it has been shown that in a conflict between aircraft and ships, the damage done to the ships is insignificant.

It is not likely that any attempt will be made to damage the Suez Canal, for the present at any rate or as long as ITALY can entertain any hope of making use of it as a water-way. An attempt may be made to invade EGYPT in order to gain control of the Canal. This attempt, if it is ever made, is not likely to be made till the weather has become cooler. At present it is intensely hot in that region. If ever it is made, it will not be an easy operation, as it will involve going through 350 miles of desert country in which there is no water. One of the great difficulties, indeed, with which Italy has at all times to contend in LIBYA is the scarcity of water. The scarcity is so great that the supply of it has to be increased by water brought oversea in tankers from NAPLES. Any attack on EGYPT would involve a long line of communication which would be very vulnerable to attacks from the air. And, of course, EGYPT si not without provision for meeting such an attack.

To add to the other difficulties with which the Italians have to contend in LIBYA is the attitude towards them of the Arab population from which is drawn such part of their fighting forces as is not by birth Italian. ITALY has arrogated to itself the Title of Protector of Islam, but her protection has taken a strange form and one that, though it might have caused her to be feared has by no means caused her to be loved. She has attained her power in LIBYA by violence and has maintained it by ruthlessness. Ostensibly, the Libyan Arabs are given the status of Italian citizens, but in actual fact they are a subject people who are never given posts of responsibility and who have no say at all in their Government which is the autocratic rule of their Governor, an official appointed directly by the Duce. It is not even as if the ruler was a fair and kindly one. Rather it is a case of as much as possible for the Italians and as little as possible for the Libyans.

In ABYSSINIA also the Italians are likely to have difficulties, through the attitude of the native population. The policy pursued by ITALY since the annexation has not been one of conciliation, and there is much smouldering disaffection which will burst into a blaze whenever the proper moment for its doing so presents itself. One of the methods of pacification adopted was that of collecting chieftains who had been reluctant to acknowledge Italian rule, sending them up in aircraft and dropping them from a great height on their Native Village. This was a device of Graziani and earned for him the title of "butcher." He is now in command of the troops in LIBYA, in succession to Marshal Balbo, the circumstances attending whose death are a mystery. The people of ABYSSINIA have not yet forgotten their late Emperor who is keeping himself handy as a rallying centre for those who are discontented with the present regime.

It is a question whether ITALY has not already done her best service to her German ally in the early months of the War when as yet she had not entered it. She was the cause of a large part of the French army being kept on her frontier ready to resist any attack which she might suddenly make, besides which she was a source of supply to GERMANY. The blockade could not entirely prevent supplies from being landed at Italian ports, and carried into GERMANY overland. Now, however, that ITALY is herself at War with ENGLAND, she is entirely cut off from her maritime trade and will be having neither imports nor exports. This is, of course, a heavy blow to her financially. In the matter of food she is by no means self sufficient, and she cannot look for any help in this

respect from GERMANY any more than GERMANY can look for it to her. Her position in regard to minerals is even worse. She is almost devoid of coal, except for a little in SARDINIA; she has hardly any petrol and has no iron of good quality. It looks as if GERMANY might well find her more of a liability than an asset.

The Italians have a great repulation as Engineers, in the face of which it is remarkable that tanks of theirs which have been captured in recent fighting in LIBYA by British forces have been found to be so poorly constructed that they have given us little temptation to try to convert them to our own use. Their armour is so inferior in quality that crews seem to prefer to leap clear of them and be shot down to staying inside to be peppered.

Still we are not to assume that the entire Italian equipment is to be despised any more than we are to assume that the Italians themselves are contemptible as fighters. The joining in of ITALY to the war has added very much to our responsibilities, and she is going to give a great deal of trouble before we are done with her. There is one other part of the Mediterranean coast, besides those already mentioned, on which she has an eye and in which she will cause such trouble as she can. This is PALESTINE. The Italian newspapers have just been reminding us that the acquisition of this country is one of ITALY'S war aims. It is even suggested that influence will be brought to bear on the Pope to demand a Catholic Holy Land though, if the Pope remains true to his former utterances, he will not advocate a Holy Land brought about by Nazi and Fascist methods and ruled on Nazi and Fascist lines. Could the Italians make a successful invasion of EGYPT, they would certainly make a push on for PALESTINE, and they might also seek to make their way there by a European route, in which case they might be joined by the Germans. If Hitler decides against any immediate attempt to invade ENGLAND, he would in this way get some employment for his army, just as there would be employment for the Italian army in EUROPE which is at present doing nothing in particular. To get to PALESTINE in this way, they would have to pass through Balkan States and through TURKEY, and there would be the question of what RUSSIA would have to say. But nothing would prevent the attempt from being made if there appeared to be any prospect of its being made with success.

ITALY'S entry into the war has not diverted any of our forces from tha German fronts. Our Mediterranean fleet was already back at its full strength before ITALY'S declaration of war. This was after the successful

operations against the German navy during the Norwegian campaign. And we have a separate army ready in the Near East which is spoiling for a fight.

Altogether, though it is idle to prophesy and dangerous to be complacent, there seems no reason to be over-apprehensive as to the danger to be expected from ITALY. Without being over-confident, or giving way to vain glorious boasting, we can have good hopes of proving to the Italians, even if we, first of all, receive a few shrewd blows from them, that, in joining in with GERMANY they have been backing the wrong horse.

WEEKLY WAR SUMMARY.

24—7—40 to 31—7—40.

The Balkans.—As a result of the publication of certain German White Papers, allegations have been made of Anglo-French connivance at the destruction of the Rumanian oil-fields and the blocking of the Danube to impede German traffic. In consequence a Controller has been appointed to supervise the affairs of "Astra Romana," the biggest oil-undertaking in RUMANIA owned by British and Dutch interests, and 20 French technicians employed in the business have been ordered to leave the country on suspicion of sabotage. The Rumanian Minister in LONDON has been recalled. By way of reprisal the British authorities at Port Said seized on the 26th three Rumanian ships—a freighter and two tankers and RUMANIA in her own turn has detained 18 British tugs on the Danube. BRITAIN has sent a protest demanding satisfaction.

The Balkans, as a whole, would seem to be heading for a crisis, in the attempt to reshuffle the boundaries. While desirous of playing the role of a dictator for Europe Hitler is equally anxious for peace in the Balkans, lest his plans upon Britain should miscarry. Rumanian and Bulgarian ministers have been busy seeking interviews with Hitler and Mussolini. But the SALZBURG and ROME talks do not appear to have yielded any definite results.

France.—M. Edward Daladier, former Prime Minister of France and three other ex-Ministers are to be tried by a French Court for having declared and conducted War on GERMANY and three more ex-Ministers and a Deputy are to be court-martialled as traitors.

Japan.—9 Britons have been arrested on a charge of espionage and His Majesty's Government have taken a serious view of the arrests.

America.—Complete agreement has been reached at the HAVANA Pan-American Conference on the following points:—

(1) a declaration setting forth that a threat to the Americans would arise from any attempt to transfer the control of European Possessions in the Western Hemisphere to any other powers;

(2) the setting up of machinery, to take over these regions, in the event of an attempted transfer, under the collective administration of, at least, 14 of the 21 American Republics;

(3) commodity marketing arrangements to keep stocks off the World markets if necessary.

(4) Checks to subversive activities by Foreign Powers.

WAR EFFORTS.

England.—To meet increased war expenditure ENGLAND has passed a second War budget increasing the income tax to 8½ Shillings in the pound. Though the taxation is heavy by Indian standards ENGLAND bears it with equanimity, prepared for any sacrifice. 'Not heavy enough', 'too orthodox', 'too mild', is the prevalent feeling in ENGLAND.

India.—The average recruitment for the new army of 100,000 is 1,500 a month; the Indian Territorial Force has been increased from 16½ to 25½ battalions. Indian States have been asked to raise motor transports and Labour Corps, to train signallers, and to provide field ambulances, hospitals and Convalescence homes.

"The total subscriptions received by the Madras Governor's War Fund up to and including yesterday is Rs. 12,90,000. Included in this figure is a sum of Rs. 2,72,000, the balance held by the Governor's War Charities Appeal Fund at the time of its absorption into the Madras Governor's War Fund.

The Governor's War Charities Appeal Fund raised in all Rs. 5,32,000 of which Rs. 2,60,000 were remitted direct to the Viceroy's War Purposes Fund. Add the figures of Rs. 2,60,000 and the Rs. 3,00,000 raised for the Mail Warplane Fund, and the grant total so far contributed by the Madras Presidency for War purposes comes to Rs. 18,50,000. Individual subscriptions range from Rs. 25,000 to one anna."

War at sea.—The French ship "*Meknes*" carrying repatriated French soldiers and naval officers and bound for MARSEILLES was torpedoed on the 24th night, with a loss of 300 lives. The survivors were picked up and returned to ENGLAND, and many of them have since joined the Free French Army and Navy.

Mercantile losses due to enemy action for the week ended July 14 totalled 19 ships—9 British, 4 Allied and 6 Neutral—total—61,032 tons.

War in the air.—" Over 1,000 large scale raids have been made by the R. A. F. on GERMANY and German-occupied countries within the past 3 months. Of these, 161 raids were made on industrial targets, 229 on aerodromes, 258 on military objectives and 275 on communications." 377 of these raids belong to the period between July 1 and July 18.

The air raids of the week are summarised in the sub-joined statements.

R. A. F. Raids over Enemy Territory.

Date.	Targets.	R. A. F. losses.	Enemy Aircraft losses.
22—7—40	**Aerodromes** in GERMANY at Bielefeld, Eschwege and DIEPHOLZ; in FRANCE at CAEN, LISIEUX, CRIEL, CHATEAUDUN and Cormeilles.	2	......
	Aircraft factory—the Focke-Wulf at BREMEN; aircraft park at PADERBORN—a synthetic oil plant at GEILENKIRCHEN; oil plants and the Krupps ammunition works at ESSEN; Docks and petrol stores at Amsterdam; Barge concentrations south-west of HELDER, the dock basin west of Ijminden, targets at BERGEN and shipping in DUNKRIRK.	No loss.	......
	In Africa—TOBRUK harbour, aerodromes at EL GUBBI, EL ADEM, UMN HAGAR and MASSAWA.	1	1
23—7—40	**Aircraft factories** at GOTHA, KASSEL and WENZENDORF; oil depóts in HAMBURG and GELSENKIRCHEN; Railway communications, goods yards, anti-aircraft batteries, searchlights and 12 aerodromes in HOLLAND and GERMANY. Oil tanks in DUNKIRK and FLUSHING; Docks at AMSTERDAM.	1	1

Date.	Targets.	R. A. F. losses.	Enemy Aircraft losses.
24—7—40	Despite heavy rain, thunderstorms and icing conditions the following targets attacked–Docks at EMDEN, WILHELMSHAVEN and HAMBURG; Aircraft factories at WISMAR, and WENZENDORF; seaplane bases at BORKUM, and TEXEL.	No loss.	......
25—7—40	**Aircraft factories** at KASTEL, ESCHWEGE and GOTHA; 14 aerodromes in HOLLAND and GERMANY; oil supplies at BREMEN, STERKRADE, BOTTROP, CASTROP, RAUXEL, DORTMUND, and KAMEN were set on fire; EMS CANAL, HAMBURG docks, Blast furnaces and goods yards in RUHR.	5 missing.	1
26—7—40	**Storage depots** at MASSAWA, hangars and naval compound at MACACA; Motor transports on the MOYALE-BUNA Road; Derna aerodrome, Naval stores at ASSAB (in Eritrea) and military objectives at RAHEITA.	...	6
	Oil depóts at CHERBOURG, NANTES and ST. NAZAIRE.	1	......
	Railway yards at HAMM (W. GERMANY); power station at DORTMUND; the Dutch aerodromes at SCHIPOL and WAALHAVEN; Enemy supply ship off the coast of NORWAY.	...	......
27—7—40	Nordsee Canal in N. HOLLAND; Barges at STAVOREN; oil depóts at HAMBURG and AMSTERDAM; Docks and wharves in WILHELMSHAVEN and BREMEN; 8 enemy aerodromes in HOLLAND and GERMANY. An enemy supply ship off the Norwegian coast and another off the Dutch coast.	No loss.	......

Date.	Targets.	R. A. F. losses.	Enemy Aircraft losses.
28—7—40	**Oil depots** docks, goods yards and 17 aerodromes in GERMANY, HOLLAND, BELGIUM and Northern FRANCE.	No loss.	Many damaged.
	Eastern LIBYA and Italian East AFRICA.	...	7
	During day—oil tanks at CHERBOURG and LEENWARDEN aerodrome in HOLLAND.	...	......

Enemy Raids over Britain and its possessions.

Date.	Targets.	Enemy losses.	R. A. F. losses & results.
22—7—40	North-east coast of SCOTLAND Thames Estuary and South WALES.	...	Little damage was done. One house demolished.
23—7—40	North-east Coast of SCOTLAND.	1 bomber.	......
24—7—40	South-east coast Town, South-west ENGLAND, WALES and South-west SCOTLAND.	12 planes.	Slight damage and few casualties.
	HAIFA in PALESTINE ...	...	46 killed and 88 injured.
	No activity during night.		
25—7—40	Shipping in the Channel, South-east coast and South-west Coast of ENGLAND (Fiercest Air battle since War began).	28 planes.	5 Fighters Crew of 2 safe.
26—7—40	South-west ENGLAND and some coastal towns.	3 planes.	One killed and some houses destroyed.
	Shipping off the coast of Northern IRELAND for the first time.	...	......
	During night—South-west of ENGLAND, WALES, and North-east of SCOTLAND.	1 bomber.	No damage.

Date.	Targets.	Enemy losses.	R. A. F. losses & results.
	ALEXANDRIA, workshop at MERSA-MATRUH (six times) and GIBRALTAR.	...	1 killed and 7 injured. No damage.
27—7—40	South and South-west coast of ENGLAND, English Channel, ALEXANDRIA and MALTA.	5 planes.	Minor damage 1 killed.
28—7—40	English Channel and South-east coast of ENGLAND.	9 planes.	2 The pilots of one is safe.
	ALEXANDRIA, MALTA and ADEN ...	4 planes.	An Indian crew killed.
29—7—40	Dover harbour, Channel coast, Wales and Thames Estuary.	20 planes.	Little damage.
	Patrolling vessels in the Channel ...	2 planes.	1 destroyer sunk.
	MALTA, ADEN and a Naval Squadran in the Mediterranean.	1 plane several damaged.	......

APPENDIX I.

"PROTECTOR OF ISLAM"?

In March 1937, when he visited the Italian North African colony Libya, Mussolini, "the swollen bull-frog of the Pontine Marshes", took the title of "Protector of Islam" and was presented with a so-called "Sword of Islam". A year later Marshal Balbo unveiled at Tripoli a bronze equestrian statue of the "Protector" waving the "Sword of Islam".

How do these claims accord with the facts?

The history of Italian colonial policy is in complete contradiction to its professed aim of protecting Islamic interests. It is a record of ruthless repression and of systematic dispossession of Arab property.

To make room for Italian settlers in Libya, the Arab cultivators have been turned off the fertile uplands between Benghazi and Derna, on to narrower, boulder-strewd, broken, arid acres of stunted vegetation. Many of the Arab holdings are only 3½ acres in extent; the largest are of 12 acres. The Italians, we are told, are confident that the dispossessed Arabs will be able to make a better living than they did on the richer soil of the uplands.

The settlement of 100,000 Italian peasants was the first aim of the colonisation plan. This plan was carried out without regard to the legitimate rights of the original Arab inhabitants.

Article 1 of the Law of June 7, 1928, lays it down that the State lands in Tripoli and Cyrenaica are to be exploited for the agricultural settlement of an Italian population. Further on it is enacted that natives can only be labourers or grow annual crops or pasture cattle.

In spite of the difficulties put in the way of foreign inquirers by the Italian Fascist authorities, there are outside witnesses who have told of the appalling brutality with which the Moslem population was subjugated, dispossessed and reduced.

"No Moslem has forgotten the horrors of the conquest of Cyrenaica", writes Elizabeth Monroe in "the Mediterranean in Politics" (1938). "I heard it mentioned by Ulemas in Algeria, by the Destour

in Tunisia, by a taxi-driver in Syria, and with quivering hatred by one or two Egyptians. All are on their guard against a sucking-dove policy which accords so little with past history, and with certain stories from Ethiopia which have found their way into the Egyptian press".

In the terrible record of General Graziani in Cyrenaica, every crime against humanity is to be found in the treatment of the Arabs who fought desperately for their free existence. Chiefs pushed out of aeroplanes or flogged in public; wells stopped up with concrete so that man and beast, and woman and child must die of thirst and starvation; nomads who submitted confined to insufficient pastures where they and their cattle died of want; women raped and carried off to brothels or hanged for passing food to their kith and kin; men shot for their mere presence in a huge "prohibited area" or on suspicion of speaking or eating with their kinsmen among the unsubdued; wholesale arbitrary arrest, imprisonment and deportation of respected Moslem notables shackled in cages in filthy ships' holds; endless shootings and hangings and widows and orphans left to starve; forced labour in the salt-lakes under the burning sun.

The Danish observer, Knud Holmboe, witnessed the closing of all the Senoussi mosques in Cyrenaica and the prohibition of the teaching and religious observances of Senoussi. This sect, representing a vital, puritanical revival of Moslem religion, akin to the Wahabi teaching inspiring the Arab renaissance led by Ibn Saud, was particularly persecuted by the Italians, because as Holmboe explains, "The Italians are interested in making the entire population of Cyrenaica degenerate .... If that happens the Italian civilization can advance more rapidly".

Holmboe also reported the use of poison gas in the bombing of villages. "During the time I was in Cyrenaica thirty executions took place daily" he wrote and he witnessed a number of them. Holmboe describes how the Italians kicked and insulted the Moslems and flocked to photograph the hangings. "Here we have to kill almost the whole population", an Italian Colonel told him, "before they understand that we are the stronger". "If the Arabs offer resistance—well, so much the better", said the Italian Commissioner at Derna. "Then there will be room for Italian peasants......... Has such a gang of dirty creatures the right to live when they are depriving a young nation of all the essential conditions of life"?

To crown his policy of extermination, Graziani in 1932 transported some 80,000 Arabs from Cyrenaica with all their flocks to the pitiless desert around the Gulf of Sidra. Thousands more fled into Egypt. There are 23,000 Tripolitan Arabs on Tunisian soil, many of them political refugees. Of the human casualties caused by years of ruthless warfare, concluded by this final mass transportation, there is no precise record, since no Libyan census later than 1917 has given separate figures for Cyrenaica. It has been estimated that the Moslem population was reduced by half. There is, however, a black record of the decimation caused among the flocks which constitute the only wealth of the Cyrenaica Arabs. Here are the Italian census figures of 1926 and 1933:-

		1926	1933
Sheep	...	800,000	98,000
Goats	...	70,000	25,000
Oxen	...	10,600	8,700
		1926	1933
Camels	...	75,000	2,600
Horses	...	14,000	1,000
Donkeys	...	9,000	5,000

This pitiless policy of sacrificing Arab interests has aroused the deep resentment of the original inhabitants of Libya. To day-there are scores of Arab notables, exiles from the fiercely repressive Italian rule, and many thousands of tribesmen, waiting for the day of reckoning. The self-styled "Protector of Islam" will find that the Islamic world judges him, not by his cynical professions, but by his past misdeeds.

APPENDIX II.

[Received too late for publication in our last Bulletin, No. 3.]

INDIA'S WAR INDUSTRIES DRIVE

Miracles In 10 Months: Guns *And* Butter For New Armies.

(With acknowledgments to the "Times of India Illustrated Weekly)."

> **"It presents the appearance of an immense village, or rather collection of villages.........At the second gaze however you see interspersed many tents and *palls*, flags and pennons, in some parts hutted lines and piles of arms—in one range a large regular park of artillery, in all open spaces horses picketed, strings of camels, and a few stately elephants......... The sounds too of neighings of horses, drums and firearms, and occasionally the piercing trump of an elephant mingled in the confusion with the hum of a population loud, busy and tumultuous, convincingly tell you that the trade here is war, the manufacture one of arms".**

That was how a traveller in the India of 120 years ago was able to describe typical war preparations. The camp where the elephants trumpeted and the drums and firearms sounded belonged to the Maharaja Scindia, one of the most important military chiefs of his generation.

All this martial activity must have been most heartening to the followers of the great Scindia for with their own eyes they could see the extent and power of the mighty general's resources.

To-day we no longer prepare for war in armed camps and the interested onlooker who might wish to see for himself his country's preparedness would need seven league boots and telescopic eyes; because whereas the whole of the Scindia army preparations could be viewed in the course of a morning stroll, India's war effort of 1940 is taking shape in practically every corner of the country.

Mass Production

To-day there is no question of blacksmiths forging arms in open-air smithies. Instead, huge factories turn out millions of rounds of ammunition, lakhs of yards of cloth, thousands of pairs of boots, rifles and machine-guns.

But because we individually cannot see all this work going on all the time, that does not mean that the goods are not being produced. The India of today is multiplying a million fold the lashkar work of the great Scindia, who in his day had one of the most efficient war machines in the country.

What seems still more miraculous is that much of this development has come about in the weeks that have passed since war was declared last September. Ten months ago, the Commander-in-Chief, when broadcasting to the country, had to remind us that owing to limited industrial development India was "incapable as yet of supplying all the technical equipment of a modern army."

To-day, India can boast that she actually produces 90 per cent. of her war requirements—even artillery up to six-inch guns and six-inch howitzers. In fact practically everything except motor transport and aeroplanes, and these latter, plus ships, are in the not far distant future.

The Seven Crores Scheme

Here by contrast are some figures given by the Commander-in-Chief nine months after his first broadcast. Indian ordnance factories are turning out from six to seven times the quantity of lethal stores. The production of shells has increased 12 times. He added: "In the production of war supplies of every kind procurable in India our supply organisations have already far outstripped the achievement of the Indian Munitions Board in the final year of the last war."

Since Sir Robert Cassels made that announcement a scheme costing seven crores of rupees has been brought into operation to expand war factories—in addition to the expansion of production in ordnance factories as they stood at the outbreak of war.

Points about this seven crores scheme include doubling the outturn of light machine-guns and more than doubling the output of small arms ammunition. Many other types of arms and explosives are of course included in the scheme, not forgetting depth charges.

Better still, except for the importation of certain plant, the entire scheme is being carried out with goods manufactured in India from Indian raw materials.

As regards equipment and clothing for India's new army—those first 100,000 men and their successors—the manufacture of boots has necessitated extensions which will allow the industry to cope not only with our own army's demand, but also with an order for boots worth a

crore of rupees from the United Kingdom. Deliveries on this order have already commenced and will continue at the rate of 125,000 pairs of boots a month—not at all bad going in a country which has long been called only partially industrialised.

Then the rate at which steel-making is expanding—it can already cope with our own defence needs—may be guessed from just one order from Egypt for Rs. 40 lakhs worth of fabricated steel buildings.

There are the millions of yards of army cloth being turned out in India's mill towns, and the many millions of sandbags which are needed both here and abroad. In the first eight weeks of the war Bengal got a sandbag order worth Rs. 11 crores, "to cushion the world against air attacks", as one A. I. R. speaker put it. The entire production of our woollen mills has been taken over by Government for army blankets, and even village looms are busy on this job.

New Industries Begin

Apart however from vast extensions in the production of goods which we had been making before war broke out, our factories are now tackling orders which, except for the stress of war, might never have been offered here.

It takes courage on the part of a buyer to urge a manufacturer to work on goods which he has not handled before: but during the past few months it has been done in a number of cases and we are already the possessors of several new industries which should persist even after peace has been declared.

For example, Britain required vast quantities of cellular cotton cloth. Since none of the normal producers could cope with such orders Indian manufacturers were asked to try their hand. A slightly different but satisfactory cloth—known as mock leno—was the result, and orders worth Rs. 24 lakhs have been placed here.

Similarly we are producing cotton duck canvas—a substitute for flax canvas for waterproof sheets, tarpaulins, etc. Britain is again a buyer to the tune of Rs. 47 lakhs.

The war has also brought India into the world market as a producer of telephone stores, roadmaking plant, electric fans (one order from Egypt was for 2,300 of them), and we even make ready-to-lay roads in the shape of army pattern wire mesh track.

It has been pointed out that India is more than 90 per cent self-sufficient in war supply production, and when the motor and aeroplane factories and the shipyards start work the percentage will be still greater.

But it would be foolish to imagine, even at the present miraculous rate of progress, that we will be 100 per cent self-contained so far as modern war equipment goes.

Not even those fanatical advocates of national self-sufficiency, Hitler and Mussolini, have been able to make their countries entirely self-supporting in war manufactures or even necessities of life—and they have had years, not months, in which to attempt their aims. Even the U. S. A. and Russia, two of the largest single political units on earth, lay no claim to *total* self-sufficiency.

Self-Sufficing Country

But paradoxically enough, India, who only a few months ago was regarded as sadly under-industrialised, may end this war as the most self-sufficing country in the world. Apart from military manufactures, she normally produces enough, or more than enough, food for herself, and her own manufacturers can to a very great extent meet the vital needs of the people. This is not to suggest that India should adopt a policy of totalitarian self-sufficiency, but it does indicate that in an emergency she could exist reasonably comfortably on the fruits of her own labour. Unlike Germany she can have guns as well as butter !

So far as war materials go, India is potentially better placed than all the great powers.

A rather sweeping statement perhaps, but consider the material available *inside India's own borders.* There are great stocks of essential war minerals—iron (India's reserves are at least three-quarters those of the U. S. A. and she is the second biggest producer of iron ore in the British Empire); manganese (India is the world's second biggest supplier of this important ingredient of steel), coal (there are vast quantities of it in the C. P. and Assam, to name only two areas), petroleum, copper, chromite, ilmenite, bauxite, mica, tungsten (in Burma). In fact, if anything, she has a better list of war minerals than any of the great powers.

> **In addition, of course, she produces vast quantities of the tropical products which all the great powers have to import because they cannot produce them—rubber, cotton, jute, and vegetable oils, plus several others in which they are not self-sufficient—wool, leather, sugar, timber, charcoal for gas masks, etc.**

This much was evidently realised by the Chatfield Committee who last year reported that apart from the initial modernisation of the forces of India, " thereafter India should as far as possible be made in all major respects self-sufficient in munitions in time of war ".

For Her Bastions

As matters stand, rather less than a year after that report was written, India is not only self-sufficient in many types of munitions but is also an important supplier to the armies which are guarding her outposts in the Middle East and in Malaya and Hong Kong. For example' since the outbreak of war we have sent abroad 75,000,000 rounds of small arms ammunition, 200,000 shells of all categories, 6,000 rifles, 8,500 tents, and 4,500,000 sandbags. Other exports to overseas war centres have included 3,000,000 yards of khaki drill, 10,000 sets of web equipment, 600,000 blankets, 150,000 pairs of boots, 20,000 great-coats, 73,000 ground sheets, and 17,000 saddles.

In the words of Major General Molesworth, broadcasting early this month, " India has been almost from the outset in a position not only to provide her own existing military forces with ample quantities of many types of ammunition and equipment, but has further supplied enormous quotas of these items to the Allied forces overseas who, it must be remembered, are fighting India's battles."

Egypt has already been mentioned as an important buyer of Indian goods. At the beginning of June her total orders with this country came to Rs. 85 lakhs, of which nearly Rs. 44 lakhs had been completed. Egypt even buys her bedding valises and binding wire here!

Other exports from India include medical dressings, paints and varnishes, road tars, and cables (used extensively as anti-magnetic mine girdles for ships).

Planes, Cars And Ships

Such is the state of affairs within ten months of the declaration of war—it has been industrial *blitzkrieg* with a vengeance. When the Rs. 7 crores worth of factory extensions start production India's output compared with pre-war days will be even more startling. Then of course

there are tbe plans for a motor car factory at Bombay, an aeroplane factory at Bangalore, and shipyards at Vizagapatam where steel vessels ranging from 8,000 to 12,000 tons are to be built.

In addition India is to produce her own naval motor launches which are urgently needed for the Royal Indian Navy Coastal Patrol.

At first, it is true, some of the parts for these new manufactures will have to be imported, but it is intended that within a very short time the goods will be entirely Indian made.

A Year Ago

The facts which I have just surveyed are taken from cold official statistics. They make amazing reading, even in the middle of a war which has been notable for its surprises.

But think what would have happened had I written a forecast of all this a year ago. Such a prognostication would have been received with derision as an impossible dream, which India might have begun to fulfil in ten years—certainly not in ten months, as has actually happened.

What all this industrial development will mean to the country as whole can only be dimly foreseen, but already it is obvious that a vast field of industrial and engineering employment—to take only one angle of the business—is opening out to graduate and villager alike.

It's very bad war which brings no one any good at all—this one, apart from destroying the poison of Hitlerism, seems likely to revive India's old-time tradition of skilled craftsmanship and reshape it into the very highly skilled labour which first class industry needs—the dream of practically every reformer during the past half-century.

M. B.—

APPENDIX III.

" A definite factor in getting a lie believed is the size of the lie."—Hitler, Mein Kampf.

Examples of Misleading Statements in Enemy Broadcasts to India and the Near East for the period July 9th—15th, 1940.

A.—GERMAN BROADCASTS.

9—7—40.

1. At the time of the retreat of the French soldiers in France, French soldiers were hiding among refugee columns in order to find protection against German attacks. It occurred on June 16th that out of a refugee column shots were fired on German units who offered resistance by shooting back. The panic was indescribable. Many helpless women and children were unable to save themselves. Many of the refugees were wounded.

NOTE :—(i) It is well known that one of the causes of the French defeat was the hampering of military operations by 6 million fugitives from the Nazi terror.

(ii) It was amply proved by experience, that refugee columns, so far from affording protection, were popular targets for German airmen.

(iii) If they had "hidden" among refugees, why should the French defeat their object by firing shots ?

(iv) The whole thing is a contemptible attempt to justify the German harrying of refugees.

2. A South American paper *Universal* comments on the successes achieved by German submarine and aircraft.

NOTE : —For example (i) the torpedoeing of the unconvoyed *Arandora Star* **with the loss of 1,843 German and 470 Italian lives.**

(ii) The sinking of five "U" boats in five days last month.

(iii) The loss of fifteen German planes over England in the two days preceding the broadcast.

3. General Goering's boys come to England at all times of the day.

NOTE :—One of them, landing by parachute, met an Englishwoman (Mrs. Norman Cardwell), who disarmed him and took him into custody.

4. We know the mentality of the Anglo-Saxon. He endeavours to listen to everything, the pros and cons, and then, when he has formed his own opinion, nothing in this world can make him change his mind.

NOTE :—Then Dr. Goebbels is wasting a lot of money.

5. In a leading article of the French newspaper *Petit Dauphinois* the recent incidents at Oran were discussed.........

NOTE :—There is no such thing as a French newspaper left in France, any more than there is a Polish, or a Dutch, or a Belgian paper. The two Dutch papers that even ventured to hint at the truth were suspended. French newspapers publish German views and are then quoted as though expressing French opinion.

6. The Pound sterling has lost its value, and it is considered to be worthless coin on the continent. On the other hand, the German mark is gaining prestige.

NOTE :—In spite of the prestige of the German mark, German presses are kept busy forging the notes of other countries. It has happened before in Poland and the Balkans......Now Spain is being tricked in the same way.

10—7—40.

7. On Tuesday, south of Cape Spartevente, an encounter between British and Italian naval forces took place. The battle lasted 6½ hours. Italian bombing squadrons participated in the battle. Finally the enemy retreated in a southerly direction, pursued by Italian warships.

NOTE :—The Italian account put out in morse stated that the action lasted only fifteen minutes. Actually it was a running fight in which only the speed of the Italian warships, one of them damaged enabled them to get back to the cover of their coastal batteries, losing a destroyer and a submarine sunk. The British Commander-in-Chief described it as "a disappointing action—the Italian fleet turned tail and could not be overtaken".

8. The report that the Germans shot down all twelve British bombers of the Bristol Blenheim type which raided Stavanger has made a deep impression.

NOTE :—This occurs in the German broadcast in Persian. On the same day it was stated in the broadcast in Hindustani that the twelve Bristol planes which "tried to carry out a raid over Stavanger", "failed in their attempt" and "were compelled to fly away"

11—7—40.

9. Further British naval units were sighted in the Central part of the Mediterranean. Strong Italian naval squadrons put to sea to destroy these British units.

NOTE :—A magnificent intention, but we are naturally not told the result.

10. German military circles state that 100,000 tons of enemy ships are being sunk every week. The losses do not include those ships which are sunk by mines. The loss which the German Naval and airforce has inflicted on the British is estimated to be more than 3,0 0,000 tons.

NOTE :—British merchant shipping losses are less than combined Italian and German losses which are:—German 877,000 tons; Italian 244,000 tons; Total 1,121,000 tons.

11. We warn those in India who have been openly or covertly helping the British to desist from their activities before the German onslaught on Britain.

NOTE :—Cajolery having failed, Nazi propaganda turns to threats. "I challenge Berlin to produce the statement of a single Indian leader where there is word of praise for Hitler or for his political methods.........We have no illusions in this country about the fate that awaits us if we fall into the hands of the Fuehrer".— *Mr. M. L. Chawla broadcasting from Lahore, July 12th.*

12—7—40.

12. The Paris correspondent of the Swiss paper *Suisse*, stresses the sympathy which the German troops have gained amongst the French population. The French refugees ascertained that help and advice was given them by those who had been described as the most barbarous enemy.

NOTE :—Example of help and advice :—

"The Germans have forbidden all Frenchmen to possess banking accounts, or to possess money, the sale of shares is controlled, and Frenchmen may not have access to the safe deposit, save in the presence of German authority".— *Radio Saigon, 12—7—40.*

13. During our visit (to Oran) we came across some sailors of the French fleet, the victims of British aggression.........we listened to their heartrending stories with a deep sense of sympathy.

NOTE :—On Goering's order (27—5—40) all French Air Force prisoners of war were to be shackled immediately on capture, kept in separate camps, and deprived of all allowances, while 50 French prisoners were to be shot for every dead German parachutist. Were their "heartrending stories" listened to with the same "deep sense of sympathy"?

13—7—40.

14. (i) "The damage inflicted on the British battleship Hood by Italian bombers east of the Balearic Islands is so severe that the battleship will be put out of action for a considerable time", writes the Italian paper *Corriere della Serra*.

(ii) According to reports from Spain the British warships which were damaged in the naval encounters in the Mediterranean are now entering the harbour of Gibralter. Among the damaged ships are the battleship *Hood* and the aircraft-carrier *Ark Royal* which received direct hits by bombs of heavy calibre.

NOTE :—It is authoritatively stated in London that *H. M. S. Hood* and *H. M. S. Ark Royal* were not damaged during action with machines of the Italian air force on July 9th. The Flag Officer Commanding British forces in that action reports that though attacking planes scored some near misses no direct hits were scored and no casualties were incurred. On July 7th the German announcement that *H. M. S. Hood* had suffered such heavy damage at Oran that she would be out of action for some time did not prevent the ship from fighting in action two days later. Similarly this duplicate announcement will not prevent her from going into action again as soon as she is required to do so.

The unabashed German reports of damage to the *Ark Royal* recall that L. Cpl. Francke, of the German Air Force, received the Iron Cross for sinking this vessel in October 1939. German U-boat commanders claimed to have repeated the performance a little later, after which the German radio accused the *Ark Royal* of lying in wait for the *Graf Spee* off Montevideo.

15. Following the example of the Ford Company the Packard Company in America expressed its unwillingness to supply Britain with aeroplane engines.

The economic blockade, and the political and military isolation of Great Britain are now also affecting supplies from America. The refusal of the Packard Company clearly indicates that leading American business circles are already reviewing their opinion of British purchasing power.

NOTE :—What "clear indication" will the German Government see in the announcement by the United States Defence Commission (July 12th) that the Directors of the Packard Motor Company have approved the general arrangement in the production of 9,000 Rolls Royce aeroplane engines for the United States and Britain ?

14—7—40.

16. Britain is living in anticipation of a German attack. When this attack will be launched depends on the decision of the Fuehrer.

NOTE :—That will be the only decisive part he will play in it.

17. The German High Command announced in one of its latest communiqués that during the last six weeks 6,09,000 tons of enemy merchant shipping have been sunk by German submarines......the shortage of tonnage has become so acute that Britain is facing a serious crisis.

NOTE :—"We have a smbstantially larger tonnage under our own flag, apart from hundreds of foreign ships, than we had at the beginning of the war".—*Mr. Churchill, broadcasting, July 14th.*

15—7—40.

18. During the campaign in Belgium and France .... they (the B. B. C.) claimed to have shot down many more aircraft than Germany was estimated to possess.

NOTE :—The British communiqué stated that it was estimated that 2,500 German aircraft were shot down during this campaign. Is this more than Germany was estimated to possess ?

B.—ITALIAN BROADCASTS.

10—7—40.

19. Mr. Chamberlain is determined to prevent his (the Duke of Windsor's) return to Britain. There are rumours that he will at once arrest the Duke if he returns to Britain.

NOTE :—The Duke of Windsor has had free access to Britain and has spent several leaves there since war broke out. It is not customary for the British Government to appoint to colonial governorships people who are liable to arrest.

20. A naval battle took place between Italian and Britlsh ships in the Mediterranean sea. The British Navy attempted to attack Italian

Naval bases ....By the prompt action of the Italian Navy and the Italian Air Force these attempts were frustrated.........This proves that now Italy commands the Mediterranean.........

NOTE :—" It appears that the British Navy is about to carry out an attack. Probably the Italian Air and Naval bases will be attacked. The Italian ships have left the ports so that the British Navy may not succeed in its object ".—*German broadcasts, same day.*

· 11—7—40.

21. July 8th and 9th will remain the most important dates in the history of the Italian Air Force.........*H. M. S. Hood*, one of the largest ships in the British Navy, was a target.

NOTE :—But not large enough for the Italian Air Force to hit it.

13—7—40.

22. The British recognition of Haile Salassie as ruler of Abyssinia is considered in Italy to be the best joke of its kind during the whole period of the war.

NOTE :—Previously Italy's best joke was the " great sport " which Bruno and Vittorio Mussolini, the Duce's sons, boasted that they had in bombing and machine-gunning Abyssinian villages.

பிரசங்கம் IV.

இதாலியும், யுத்தமும்.

எதிரியோடு சேர்ந்துவிட்டதேயென்ற வருத்தத்தைத்தவிர இதாலியோடு நமக்குப் பகை ஒன்றும் கிடையாது. 1870-ல் பல நாடுகளைச் சேர்த்து இதாலி ஒரு தேசமாயிற்று. அன்று முதல் தொன்றுதொட்டு சிநேகம்தான். எதியோபியா (Ethiopia) போரிலிருந்துதான் நட்பு குறைந்தது. ஆனால் நம்மோடு சண்டை செய்யவேண்டுமென்ற மனப்பான்மை தீவிரமாய் இதாலியர்களுக்குக் கிடையாது. இதாலியில் சில இங்கிலீஷ்காரர்கள் தங்கியிருக்கிறார்கள். இவர்களோடு இதாலியர்கள் சிநேகமாய்த்தானிருக்கிறார்கள். வெளிப்படையாயும் நட்பைக் காண்பித்திருக்கிறார்கள். நான் இதாலிக்குப்போய் இவைகளை நேரில் பார்த்து இருக்கிறேன். இதாலியின் தலைநகர் ரோமாபுரி (Rome). ரோமாபுரியின் நடுவில் வாடிகன் (Vatican) அரண்மனை இருக்கிறது. இந்த அரண்மனையில் காதொலிக் (Catholic) கிறிஸ்தவர்களின் குரு போப் (Pope) வசிக்கிறார்; வெகுவாய் இதாலியர்களெல்லோரும் இந்த மதத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். பேருக்கு மட்டிலில்லாது இவர்கள் உண்மையில் போப்புக்குக் கீழ்ப்படிந்தவர்கள். போப் அவர்கள், ஜெர்மானியர் யுத்த முறைகளை பலமாய்க் கண்டித்திருக்கிறார். யுத்தத்தில் இதாலி இறங்கிய பிறகு, யுத்தத்தைப்பற்றி ஒன்றும் பேசவில்லையானாலும் இவர் ஏற்கனவே கொண்ட அபிப்பிராயங்களை மாற்றிக்கொள்ளக் காரணமில்லை. இதாலி யுத்தத்தில் பிரவேசிக்குமுன், ஒரு சமயம், ஒரு மாதாக் கோவிலில் இதைப்பற்றி இவர் உபந்யசித்தபோது வந்திருந்த இதாலியர்கள் இவர் சொல்லியதை ஆமோதித்து பலமாய் ஆரவாரம் செய்தார்கள். அம்மாதிரி கரகோஷமும், உற்சாகமும் மாதாக் கோவிலில் உபந்யாசங்களுக்கு இதுவரையில் கிடையாது. இதிலிருந்து, நடப்பு யுத்தம் ஸர்வஜன சம்மதத்தைப் பெறவில்லையென்றும், பொதுவாக உற்சாகத்தைக் கொடுக்கக்கூடியதல்லவென்றும் யூகிக்கலாம். ஆனால் இதாலியர்கள் யுத்தத்தை பலமாய் நடத்த மாட்டார்களென்று நினைக்கக்கூடாது. இதாலியில் சர்வ அதிகார ஆட்சி. கடுமையான உத்தரவுகள் போட்டு, முடிந்தவரை சண்டையை தீவிரமாக நடத்துவார்கள்.

இதாலியோடு மனஸ்தாபம் நமக்கொன்றும் கிடையாதென்று ஏற்கனவே சொல்லிவிட்டேன். அதேமாதிரியாக பிரான்ஸுக்கும் மனத்தாங்கல் கிடையாது. அப்படியானால் இதாலி சண்டையில் சேர்ந்த காரணமென்ன? 9 மாதங்களாக எந்தக்கை வலுக்குமென்று பார்த்துக்கொண்டிருந்துவிட்டு பிரான்ஸ் பிடிபடும் சமயத்தில், தனக்குமேதாவது கிடைக்குமென்கிற ஆசையால் ஜெர்மனியோடு இதாலி சேர்ந்துகொண்டது. இது ஹிட்லருடைய பலவந்தத்தாலோ அல்லது மிருகவேட்டைகளில் சிதறிக் கிடக்கும் இறைச்சியைப் பொறுக்கவரும் குள்ள நரியைப்போலவோ என்ற ரகசியம் பின் வெளியாகும்.

என்னுடைய அபிப்பிராயத்தில் இதாலி யுத்தத்தில் இறங்கியது தப்பு. ஹிட்லர் பிறந்த இடம் ஆஸ்திரியா (Austria) தேசம்; சென்ற மகாயுத்தம்வரை அதன் துறைமுகமாயிருந்த ட்ரீஸ்ட் (Triest) இப்பொழுது இதாலி கைவசம் இருக்கிறது. ஹிட்லருக்கு ஜெர்மனியை சாம்ராஜ்யம் (Greater Germany) ஆக்குவதிலாசை; சமயம் வாய்த்தால் ட்ரீஸ்ட்டை வாயில் போட்டுக்கொள்வார்; சிநேகமெல்லாம் பறந்துபோகும். சமயத்துக்குத்தக்கபடிதான் ஹிட்லரின் சிநேகம். போலண்டின் (Poland) மேல் படையெடுக்க ஏற்பாடுகளை ரகசியமாகச் செய்துகொண்டிருந்த வருஷத்திலேயே வெகு சிநேகம் போல் பாசாங்கு செய்து வந்தார். இப்பொழுது முஸோலினியின் உதவி வேண்டியிருக்கிறது. முஸோலினியும் ஏதோ லாபம் வருமென்று சிநேகிக்கிருர். முஸோலினிக்கு இதாலியை, பழைய ரோம் சாம்ராஜ்யமாகச் செய்துவிட ஆசை. இதற்காக யுத்தத்தை முறையைப் பாராட்டி அதற்கு வேண்டிய சாதனங்களைத் தயாரிக்கிருர்.

ஆனல் இந்த ஆசைக்கு விரோதமாகச் சில விஷயங்களிருக்கின்றன. இதாலி தேசமேற்பட்டு இன்னும் 70 வருஷங்கள்கூட ஆகவில்லை. இது வரையில் ஒரு யுத்தத்திலும் பெரிய வெற்றியை அடையவில்லை. சென்ற மகாயுத்தத்தில் ஜயக்கக்ஷியில் சேர்ந்ததேயொழிய சொந்த வெற்றி ஒன்றும் கிடையாது. ஸ்பெயின் (Spain) யுத்தத்திலும் அப்படித்தான். அபிஸீனியாவைப் பிடித்து, சக்கரவர்த்திப் பட்டம் பெற்றுலும், இதிலும் உண்மையில் வெற்றி ஒன்றும் இல்லை. சரியான தளவாடங்களில்லாத அபிஸீனிய சைன்யங்கள் மேல், விஷக் காற்றைப் பிரயோகித்து, தேசத்தைப் பிடித்துக்கொண்டது பிரக்கியாதியைக் கொடுக்காது. சக்கிரவர்த்திப்பட்டம் நிலைப்பதும், நடப்பு சண்டையின் முடிவில் தான் தெரியும். இது வரையில் கீர்த்தியொன்றும் இல்லையென்று முஸோலினிக்கும் தெரியும். ஆகவே இந்த யுத்தத்தில் ஜயித்து வெற்றி முரசை பலமாய் அடிக்கலாமென்று பார்க்கிருர்.

மத்தியதரைக் (Mediterranean) கடலில் பிரிடனுக்கிருக்கும் ஆதிபத்தியம் தான் முஸோலினிக்கு பெருத்த மனத்தாங்கலைக் கொடுக்கிறது. மத்தியதரைக் கடல் இதாலியருக்குத்தான் சொந்தமாம். பிரிடன் ஆதிக்கத்தால் இதாலிக்கு சௌகர்யக் குறைவு ஒன்றுமில்லாவிட்டாலும், தன் மதிப்பைக் குறைக்கிறதாம். ஸ்பெயின் (Spain), பிரான்ஸ் (France), டர்க்கி (Turkey), கிரீஸ் (Greece), இஜிப்த் (Egypt), யுகோஸ்லேவியா (Yugoslavia), இவை மத்தியதரைக் கடற்கரை நாடுகள்தான். இவைகள், இதாலிக்கு, இந்தக் கடலில் முழு பாத்தியமில்லை என்று ஆக்ஷேபிக்கலாம். ஆனல் ஜிப்ரால்டர் (Gibraltar), மால்டா (Malta), சைப்ரஸ் (Cyprus) என்ற சில பிரதேசங்களை வைத்துக்கொண்டு பிரிடன் மத்தியதரைக்கடல் முழுவதும் ஆள்வது முஸோலினி நெஞ்சை உறுத்துகிறது.

ஜிப்ரால்டரை அபகரிக்க முஸோலினிக்கு ஆசை. ஆனல் ஸ்பெயின் அதைத் தனக்கென்கிறது. 1704 முதல், ஸர் ஜார்ஜ் ரூக்கால் பிடிக்கப்பட்டு, அது இங்கிலாந்து கைவசமிருக்கிறது.

ஜிப்ரால்டரைவிட மால்டா (Malta) வின்மேல் இதாலிக்கு ஆசை அதிகம். மால்டா, இதாலி (Sicily)யிலிருந்து 60 மைல்களுக்குள்ளிருக்கிறது. ட்ரீஸ்டைப் போல் இதையும் சொந்த நாடாகக்கருதி இதாலி சேர்த்துக்கொள்ளப் பார்க்கிறது. ஆனால் இதற்கு ஆதாரமொன்றுமில்லை. ரோம் சாம்ராஜ்யம் ஏற்பட்ட பழைய காலத்திலிருந்து மால்டா தனி நாடாகத்தானிருக்கிறது. மால்டா ஜனங்கள் இதாலிய ஜாதியல்ல. பினீஷ்யர்களும் (Phœnician), மூர்களும் (Moors) கலந்த ஜாதி. நான் மால்டாவுக்குப்போய் இந்த ஜனங்களோடு பேசியிருக்கிறேன். ஆங்கிலம் நன்றாய்ப் பேசுகிறார்கள்; இவர்கள் இதாலியரைப் பாராட்டவில்லை. ஆனால் 'மால்டா எங்களைச் சேர்ந்தது, சேர்ந்தது' என்று சொல்லிக்கொண்டு, இதாலியர்கள் யுத்தமாரம்பித்ததற்கு முன் ரோம் நகரத்தில் ஆர்பாடம் செய்தார்கள்.

ஸூயஸ் க்கால்வாய் (Suez canal) இஜிப்த் பிரதேசத்தைச் சேர்ந்தது; பிரெஞ்சு இஞ்சினியர்களால் வெட்டப்பட்டு இப்பொழுது ஒரு கம்பெனி நாட்டாமையிலிருக்கிறது. இஜிப்த் அரசர் இஸ்மேல் (Khedive Ismail) ஏலம் போட்டபோது, இந்தக் கம்பெனியின் பங்குகளை (shares) ஏராளமாய் வாங்கினதினால் பிரிடனுக்கு கம்பெனியில் அதிக பாத்தியமுண்டு. கால்வாய் இஜிப்துக்குத் தான் சொந்தம். வேண்டுமானால் கம்பெனிக்குச் செல்லவேண்டிய பணத்தைக் கட்டிவிட்டு இஜிப்த் கால்வாயைத் திருப்பிக்கொள்ளலாம். பிரிடனுக்கடுத்தபடி இந்தக் கால்வாயை இதாலிதான் உபயோகிக்கிறது. வேண்டுமானால் சமரசமாக சில பங்குகளை இதாலியும் வாங்கிக்கொள்ளலாம். சண்டை எதற்கு? செங்கடலி (Red sea)-ல் தனக்கு இருக்கும் பாத்தியத்தைக்கொண்டு ஸூயஸ் கால்வாயைக் கைப்பற்ற இதாலிக்கு அதிகாரமுமில்லை; நியாயமுமில்லை.

ஜிபூதி (Jibuti) மற்றொரு முக்கியமான இடம். இதிலிருந்து ரயில் மார்க்கமாய், சாமான்கள் அபிஸீனியத் தலைநகர் அட்டிஸ் அபாபா (Addis Ababa)-வுக்குப்போகின்றன. ஸொமாலிலாண்ட் (Somaliland) என்ற பிரெஞ்சு பிரதேச வழியாய் ரயில் போகிறது. ரயில் பாதை பிரெஞ்சு இஞ்சினியர்களால் போடப்பட்டது. ஜூன் மாதத்திலிருந்து உடன்படிக்கைப் (Armistice)-படி இந்தப் பாதையை இதாலியர் உபயோகப்படுத்தலாமென்று ஜெர்மனிக்கு உட்பட்ட பிடேன் கவர்ன்மெண்டு உத்தரவிட்டிருக்கிறது. ஆனால் உள்ளூர் அதிகாரிகளுக்குச் சம்மதமில்லாததால் உத்தரவு ஏட்டில்தானிருக்கிறது. உத்தரவு அமுலுக்கு வருவதும், இதாலியருக்கு அபிஸீனியா நிலைப்பதும் இனிச் சண்டையின் முடிவில் தான் தெரியும்.

ஏடன் குடாக்கடலிலிருந்து செங்கடலுக்குப் போகும் வழியில் ஏடன் துறை முகம் இருக்கிறது. செங்கடலின் வடமுனையில் ஸூயஸ் கால்வாய் இருக்கிறது. யுத்த காலத்தில் பிரிடனை மீறி இதாலிய கப்பல்கள் இதைத்தாண்டிப் போக முடியாது. இவ்விதம் செங்கடலிருபக்கங்களும் பிரிடிஷார் கைவசமிருப்பது தான் முஸோலினிக்குப் பெரும் மனக்கசப்பு. ஏடனைப்பிடித்து, செங்கடலின் ஒரு பக்கமாவது தன் கப்பல்கள் தடையில்லாமல் போகச்செய்து பிரக்யாதிபெற முஸோலினிக்கு ஆசை. இதற்காக ஏடன்மேல் இதாலிய விமானங்கள் படை

எடுக்கின்றன. ஆனால் இதுவரையில் பயனைக் காணோம். மறுபடியும் விமானங்கள் வரலாம். கடல் வழியாய்க் கப்பல்கள் வந்தும் தாக்கலாம்.

ஆனால் ஒன்று, இதுவரையில் இதாலிய கப்பல்கள் எந்த இடத்திலும் ஜயித்ததாகக் காணோம்; இனி ஜயிக்குமென்று எதிர்பார்ப்பதற்குமில்லை. சமீபத்தில் பிரிடிஷ் மீன் பிடிக்கும் கப்பலொன்று, ஒரே பீரங்கியை வைத்துக்கொண்டு இதாலிய நீர்மூழ்கி ஒன்றைப்பிடித்து, ஏடன் துறைமுகத்துக்கு, கட்டி இழுத்து வந்ததைப் பார்த்தவர்கள் இதாலிய கடற்படையைப்பற்றி நன்கு மதித்திருக்க மாட்டார்கள். ஏடனிலும் அதைச்சுற்றிலுமுள்ள பிரதேசங்களிலுமிருக்கின்ற அராபியர்களை பிரிடனுக்கு விரோதமாய்க் கிளம்ப, கலைக்கிறார்கள்; இதுவரையில் சூழ்ச்சி பலிக்கவில்லை.

ஏடன், இந்தியாவுக்குச் சமீபத்திலிருக்கிறது; நேற்றுவரையில் இந்திய கவர்ன்மெண்டு அதிகாரத்திலிருந்தது; இந்தியர்கள் பலர் வியாபாரத்துக்காகப் போய், அங்கேயே குடியேறிவிட்டார்கள். இப்பொழுது ஏடன் இந்தியாவிலிருந்து பிரிக்கப்பட்டுக் குடியேறு நாடாய்விட்டது. ஏடன் மேல் படையெடுப்பிலிருந்து ஐரோப்பிய யுத்தம் இந்தியாவினருகில் வந்துவிட்டது. சமீபத்தில் ஏடனில் இந்திய சண்டைக்கப்பலொன்று இதாலிய வெடிக்கு இரையாயிற்று.

எதிரியோடு கைகலக்குமுன்னே, எதிரியின் பலத்தை இகழ்வது மோசம். பலநாளாக, பெரிய யுத்தத்துக்கென்றே இதாலியில் தளவாடங்கள் ஏராளமாகத் தயாரிக்கப்படுகின்றன. (இவைகளுடைய தன்மையும் இவைகளை உபயோகிக்கும் சிப்பாய்களின் திறமையும் இனித்தெரியும்) 2,000,000 பேர்கள்கொண்ட காலாள் படை, 2,000 (முதல் அணி) விமானங்கள், பெரிய கடல்படையெல்லாமிருக்கின்றன.

மத்தியதரைக்கடலில் ஆதிபத்தியம் கிடைக்கவேண்டுமானால் அங்கிருக்கும் பிரிடிஷ் கடற்படையை முதலில் தோற்கடிக்கவேண்டும். இதுவரையில் இந்தச்சண்டைக்குத் துணிந்து இதாலி தீவிரமாய் வரவில்லை. ஆனால் தனக்கு சௌகரியமான சந்தர்ப்பத்தில் வரலாம்; வந்துதானாகவேண்டும். ஆனால் ஜயித்து மத்தியதரைக்கடலைக் கைவசப்படுத்திக்கொண்டாலொழிய இதாலியின் காலாள் படைக்கு வேலையில்லை. நிலப்படை பிரான்ஸை எதிர்ப்பதற்காகவே வெகுவாய்த் தயாரிக்கப்பட்டது. பிரான்ஸில் இனிக்காரியமொன்றுமில்லாததினால் வேண்டுமானால் வட ஆபிரிக்காவில் லிபியா (Libya)-க்குப் போகலாம். ஆனால் பிரிடிஷ் கப்பல்கள் குறுக்கே மறிக்கின்றன. வேறு வழியாய் ஆபிரிகாவுக்குப்போவது இதைவிடக்கஷ்டம். ஒன்று ஸூயஸ் கால்வாய் தாண்டிப்போகவேண்டும்; அல்லது ஜிப்ரால்டர் வழியாகவும், கேப் ஆப் குட் ஹோப் (Cape of Good Hope) வழியாகவும் ஆபிரிகாவை ப்ரதக்ஷணம் செய்துகொண்டு இதாலியன் ஸொமாலிலாண்டு (Italian Somaliland) வரையில் வரலாம். அப்பொழுதும் ஏடன் குடாக் கடலையும் செங்கடலையும் தாண்டி வரமுடியாது. இது தூரப் பிரயாணம்; வழியில் ஆபத்துக்கள் பல.

இந்தக் காரணங்களால் இதாலியின் சண்டை, கடலிலும், தரையிலும் அதிகமாகயிராது: ஜிப்ரால்டர், மால்டா, அலெக்ஸாண்டிரியா ஏடன், ஸுடான், கினியா முதலிய இடங்களில் விமானப்போர் நடக்கும். ஆனால் விமானச் சண்டையால் மட்டும் வெற்றிவராது. மால்டாவை இதுவரையில் 80 தடவை விமானங்களால் தாக்கியாய்விட்டது. சேதமுமில்லை; வெற்றியுமில்லை. அனுபவத்திலிருந்து, குண்டுகளைத் தடுத்து மறைந்துகொள்ள மால்டா ஜனங்கள் கற்று விட்டார்கள். ஆகவே, குண்டுபட்டு மடிவது மட்டுக்கட்டி வருகிறது. மேலும் இவர்கள் பரம்பரையாய்ச் சண்டைபோடுகிறவர்கள்; தைர்யஸ்தர்கள்; விமான குண்டுகளுக்குப் பயப்படமாட்டார்கள், தவிர, இவர்கள் விமானங்களைச் சுட்டுத்தள்ளிவிடுகிறார்கள். இதனால் சில விமானங்கள் எதிர்க்காமலே திரும்பிவிடுகின்றன.

மற்றொரு பயமும் இதாலியருக்கு இருக்கவேண்டும். பிரதியாக நம்முடைய விமானங்களும் இதாலிக்குள் செல்லும்: இதாலியருக்கு இது புதுஅனுபவமாய் இருக்கும்.

அலெக்ஸாண்டிரியா துறைமுகத்திலும் இதாலிய விமானங்கள் செய்த போரால் சேதம் ஒன்றுமில்லை. பொதுவாகவே, கப்பல்களும், விமானங்களும் செய்யும் சண்டையில் கப்பல்கள் அதிகமாகப் பழுதாகக்காணோம்.

தனக்கு உபயோகப்படும் என்ற நினைப்பிருக்கிற வரையில் ஸுயஸ் கால்வாயை இதாலி எதிர்க்காது.

ஸுயஸில் தன் அதிகாரம் செல்ல இஜிப்தைப் பிடிக்கப் பார்க்கலாம். ஆனால் இஜிப்தில் இப்பொழுது கடும் கோடை. 350 மைல் பாலைவனத்தைத் தாண்டவேண்டும். நேபிள்ஸிலிருந்து குடிக்கத் தண்ணீர் சமுத்திரம் தாண்டி கப்பல்களில் (tankers) வரவேண்டும். சைன்யங்கள் வெகுதூரம் போகவேண்டும். வழியில் விமானங்களால் எதிர்க்கப்படலாம். இஜிப்து வரையில் வந்தால் அங்கே பாதுகாப்புப் படைகளிருக்கின்றன.

மற்றொரு சங்கடமுமிருக்கிறது. இதாலிய சைன்யங்களில் அநேக அராபியர்களிருக்கிறார்கள். இதாலி அரசன் 'இஸ்லாம் ரக்ஷகரென்று' பட்டம் தரித்திருந்தாலும், நடப்பில் இரக்கமற்ற ஹிம்ஸையேயொழிய ரக்ஷணை ஒன்றுமில்லை. அராபியரும் பயப்படுகிறார்களேயொழிய விசுவாஸிக்கவில்லை. உண்மையில் அவர்கள் அடிமைகள்போல் நடத்தப்படுகிறார்கள். பெரிய உத்தியோகங்கள் அவர்களுக்குக் கிடையாது; உரிமைகள் கிடையாது; அரசாங்க நிர்வாகத்தில் அவர்கள் அபிப்ராயத்தைக் கேட்கிறதில்லை. இதாலியிலிருந்து நியமனம் செய்யப்பட்டிருக்கும் கவர்னர் வைத்ததுதான் சட்டம். அவராவது அன்போடும், நேர்மையோடுமிருக்கலாம்; அதையும் காணோம். அவர் செய்வதெல்லாம் இதாலியருக்குக் கூடிய வரையில் சாதகமாயும், அராபியருக்குக் கூடிய வரையில் சாதகக் குறைவாகவுமிருக்கின்றது.

இதே மாதிரி கஷ்டம் அபிஸீனியாவிலுமிருக்கிறது. இங்கேயும் ஜனங்கள் இதாலியை வெறுக்கிறார்கள். தேசத்தைப் பிடித்தார்களே ஒழிய சமரச ஏற்பாடுகளொன்றும் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. விரோதம் புகைந்துகொண்டிருக்கிறது; எந்த சமயத்திலும் தீப்பிடித்து விடலாம். இதாலியின் கொடுமைக்கு ஒரு உதாரணம் கொடுக்கிறேன். இதாலியின் ஆளுகைக்கு உட்படத் தயங்கிய தலைவர்களை, ஒன்றாகச் சேர்த்து விமானத்தில் ஏற்றி, அவரவர்கள் ஊருக்கு நேரே கொண்டுபோய், வெகு உயரத்திலிருந்து தள்ளிவிட்டார்கள். இதைச் செய்தவரான கிரேஸ்யானி (Graziani)க்கு 'கசாப்புக்காரன்' என்று ஊரார் பட்டம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இவர் இப்பொழுது லிபியாவுக்கு சேனாதிபதியாக நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார். ஏற்கனவேயிருந்த சேனாதிபதியான பால்போ (Marshal Balbo) இறந்து விட்டதெல்லாம் மர்மமாகயிருக்கிறது. மேலும் பழைய அபிஸீனிய சக்கிரவர்த்தி அருகாமையிலிருக்கிறார். இதாலியை வெறுப்பவர்கள் சமயம் வந்தபோது அவருடன் சேர்ந்து கொள்ளுவார்கள்.

சண்டையில் சேருமுன் இதாலி, ஜெர்மனிக்குச் செய்த உதவிதானதிகம். இதாலி எங்கே படையெடுக்குமோ என்று பயந்து பிரெஞ்சுத் துருப்புகளின் பெரும்பாகம் இதாலி எல்லையில் நின்றன. பிரிடிஷ் கடல் முற்றுகை நடுநாடாயிருந்த இதாலிக்கு இல்லாததால் சரக்குகளை ஏராளமாக தன் துறைமுகங்களிலிறக்கி, கரைமார்க்கமாக ஜெர்மனிக்கு அனுப்பிக்கொண்டிருந்தது. இனி ஏற்றுமதியுமில்லை, இறக்குமதியுமில்லை. வியாபாரத்தால் வந்த வரும்படியும் போய் விட்டது. உணவுப் பொருள்கள் கஷ்டமும் ஏற்படும். உள்ளூர் விளைவு போதாது. ஜெர்மனியிலிருந்து இதாலிக்காவது, இதாலியிலிருந்து ஜெர்மனிக்காவது உணவுப் பொருள்கள் அனுப்பும்படி அதிகமாக விளையாது. தாதுப் பொருள்களின் பஞ்சம் இதற்கு அதிகமாயிருக்கும். ஏதோ சிறிது ஸார்டினியா (Sardinea) வில் அகப்படும் நிலக்கரியைத் தவிர, வேறு நிலக்கரி கிடையாது; பெட்ரோல் கிடையாது; நல்ல இரும்பு கிடையாது. இதாலியின் சிநேகத்தால் ஜெர்மனிக்கு நஷ்டமேயொழிய லாபமிராது.

இதாலிய இஞ்சினியர்கள் வேலையில் பெயர் போனவர்கள்தான். ஆனால் அவர்கள் செய்திருக்கும் டாங்கு (Tank) மோட்டார்கள் பிரயோசனமில்லை. சமீபத்தில் லிபியா சண்டையில் அகப்பட்ட இதாலிய டாங்குகளைச் சோதித்துப் பார்க்க, கேவலமாய் கட்டப்பட்டிருப்பது தெரிகிறது. அவைகளை நாம் உபயோகிக்க விருப்பமில்லை. இந்த டாங்குகளின் கவசத் தகடுகள் கேவலமாய் இருப்பதால் போர் வீரர்கள் அவைகளுக்குள்ளிருந்து தகர்த்தப் படுவதைவிட, வெளியே குதித்துச் சுடப்பட்டுப் பிராணனை விடுவது சிலாக்கியமென்கிறார்கள்.

ஆனால், எல்லா தளவாடங்களும் கேவலமாயிருக்குமென்றாவது, இதாலியர் போரில் திறமை காட்டமாட்டார்களென்றாவது நினைக்கக்கூடாது. இவர்களால் துன்பங்கள் அநேகம் வரும். பாலஸ்டைன் (Palestine)மேலும் இதாலி கண் போடுகிறது. இதைப் பிடிப்பது இதாலியின் யுத்த நோக்கங்களிலொன்று என்று

இதாலியப் பத்திரிகைகள் எழுதுகின்றன. காதொலிக் புண்யபூமி (Catholic Holy Land) யாக பாலஸ்டைனைச் செய்துவிடவேண்டுமென்று போப்பை விட்டுச் சொல்லச் சொல்லுவார்களாம். அவர் அவ்விதம் சொல்லுவாரானால், அவர் முன் சொன்னதற்கு விரோதமாகும். ஜெர்மனி, இதாலி சர்வாட்சி முறையைக் கொண்டா பாலஸ்டைனைப் பிடித்து, புண்ணிய பூமியாக்குகிறது; அதை ஆளுகிறது? இஜிப்தைப் பிடித்தால், அதன் வழியாக பாலஸ்டைனுக்கு வரப் பார்க்கலாம். அல்லது ஐரோப்பிய தரை மார்க்கமாய் ஜெர்மன் படைகளைச் சேர்த்துக்கொண்டு வரலாம். இவர்களுடைய சைன்யங்களுக்கு வேலை வேறொன்றுமில்லை. ஆனால் வழியிலே, ஆக்ஷேபிக்க பால்கன் நாடுகளும், துருக்கியுமிருக்கின்றன. ரஷியாவின் சம்மதம் வேண்டும். ஜயிக்க முகாந்திரங் களிருந்தால் படையெடுக்கலாம். அதற்குத் தடையொன்றையும் காணோம்.

இதாலியை எதிர்ப்பதற்காக ஜெர்மனி எதிர்ப்புக்கு வைத்திருக்கும் படைகள் ஒன்றையும் குறைக்கவில்லை. நார்வே யுத்தத்தின்போது ஜெர்மன் கப்பற்படையை முறியடிக்கச் சென்ற பிரிடிஷ் கப்பல்கள் இப்பொழுது மத்திய தரைக் கடலுக்குத் திரும்பிவிட்டன. அயல் கீழ் (Near East) நாடுகளில் சைன்யங்கள் தயாராய், ஆவலோடு போர்புரிய நிற்கின்றன.

ஜோஸ்யம், குறி பார்க்கும் சமயமிதுவல்ல; திருப்தி அடைந்து சும்மாயிருப் பதும் மோசம்; இதாலிக்கு பயந்து திகிலடையவும் காரணமில்லை. அசட்டு தைரியம் கூடாது; தற்புகழ்ச்சி கூடாது. இதாலி சாமர்த்தியமாய் வந்து நம்மை, சில சமயங்களில் அடித்துவிடலாம். ஆனால் முடிவில் ஜெர்மன் கக்ஷியில் சேர்ந்ததால் இதாலிக்கு நஷ்டமென்று நாம் ரூபித்துவிடலாமென்று நினைக்க பலத்த நம்பிக்கை இருக்கிறது. குதிரை ஓட்டத்தில், தோற்றுப்போகும் குதிரை பேரில் பந்தயம் வைத்த கதையாய்த்தான், முடிவில், இதாலியின் கதியாகும்.

வார யுத்தச் செய்திகள்.

(24—7—40 லிருந்து 31—7—40 வரை).

பால்கன்ஸ் (Balkans).—ஜெர்மனியில் தஸ்தாவேஜுகள் (German White Papers) சில வெளியிடப்பட்டதிலிருந்து, இங்கிலாந்தும், பிரான்ஸும் கூடிக் கொண்டு ரகஸ்யமாய் ருமேனியாவிலிருக்கும் எண்ணெய்க் கிணறுகளை உடைத்து விட, சூழ்ச்சிகள் செய்வதாயும், டான்யூப் நதி வழியாக ஜெர்மனிக்குச் சாமான்கள் போகாதபடி ஆற்றை அடைக்கப் பார்ப்பதாயும் குற்றம் சாட்டப்படுகிறது. ஆஸ்ட்ரா ரொமாஞ (Astra-Romana) என்பது ருமேனியா எண்ணெய்க் கம்பெனிகளுக்குள் மிகப் பெரிது. இதின் முதலாளிகள் இங்கிலாந்தும், ஹாலண்டும். இதில் வேலைபார்த்து வந்த பிரெஞ்சு இஞ்சினியர்கள் 20 பேர்கள் சந்தேகத்தின்மேல் வேலையிலிருந்து நிறுத்தப்பட்டு ருமேனியாவிலிருந்து வெளிப் படுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். ருமேனிய ஸ்தானிகரை லண்டனி (London)லிருந்து வரச்சொல்லி விட்டார்கள். இதற்குப் பதிலாக போர்ட் ஸெட் (Port Said)ல் இருக்கும் பிரிடிஷ் அதிகாரிகள் ருமேனியக் கப்பல்கள் மூன்றை 26-ம் தேதி பிடித்து வைத்திருக்கிறார்கள். டான்யூப் நதியிலிருக்கும் பிரிடிஷ் படகுகள 18-ஐ ருமேனியரும், பிரதியாகப் பிடித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

எல்லைகளை மாற்றி அமைக்க பால்கன்ஸ் நாடுகளில் பேச்சுக்கள் மும்முரமாய் நடக்கின்றன. இதிலிருந்து கலகமேற்படலாம். ஐரோப்பாவுக்கே மத்யஸ்தர் தான் என்ற அகம்பாவத்தோடு ஹிட்லர் இப்பேச்சுகளில் கலந்து கொள்ளுகிறார். பால்கன்ஸ் நாடுகளில் கலகமேற்பட்டால் பிரிடன்மேல் படையெடுப்பு கெட்டு விடுமோவென்று கவலைப்படுகிறார். ருமேனிய மந்திரிகளும் பல்கேரிய (Bulgarian) மந்திரிகளும், ஹிட்லரை ஸால்ஸ்பர்கி(Salzburg)லும், முஸோலினியை ரோம் (Rome) நகரத்திலும் பார்த்து வருகிறார்கள். ஆனால் ஒரு முடிவுக்கு வந்ததாகத் தெரியவில்லை.

பிரான்ஸ்.—மாஜி பிரதம மந்திரி M. எட்வர்டு டலாடியரும் (M. Edward Daladier), வேறு மூன்று மாஜி மந்திரிகளும், ஜெர்மனியோடு யுத்தத்தை ஆரம்பித்து நடத்தியதற்காக, குற்றம் சாட்டப்பட்டு, நியாயஸ்தலத்தில் விசாரிக்கப் படப்போகிறார்கள். வேறு மூன்று மாஜி மந்திரிகளும் ஒரு ஜனப்பிரதிநிதியும் ராஜ துரோகத்திற்கு ராணுவ நியாயஸ்தலத்தில் விசாரிக்கப்படப் போகிறார்கள்.

ஜப்பான்.—ஜப்பானில் வேவு பார்த்ததாக 9 பிரிடிஷார் கைது செய்யப் பட்டிருக்கிறார்கள். பிரிடிஷ் கவர்ன்மெண்டு பலமாய் ஆக்ஷேபிக்கிறது.

அமெரிக்கா.—ஹவானாவில் கூடிய அகில அமெரிக்க சபை கீழ்க்கண்ட முடிவுகளுக்கு வந்திருக்கிறது.

(1) அமெரிக்கா கண்டத்திலிருக்கும், ஐரோப்பியர்களுக்குச் சொந்தமான தேசங்களை, ஒரு ஐரோப்பிய தேசத்தின் ஆட்சியிலிருந்து மற்றொரு ஆட்சிக்கு மாற்றக்கூடாது: மாற்றினால், அமெரிக்காவை பயமுறுத்தியதாகும்.

(2) மேற்சொன்னபடி ஐரோப்பியர்கள் ஆட்சியை மாற்றப்பார்த்தால், இந்த நாடுகளை அமெரிக்கா சுவாதீனப்படுத்திக்கொண்டு, குறைந்தது 14 அமெரிக்க நாடுகள் கூடிய சங்கமொன்று மேற்பார்த்துவரும்.

(3) வியாபார சரக்குகளை, வேண்டுமானால் வெளியே அனுப்பாது அமெரிக்காவிலேயே விற்க ஏற்பாடுகள் செய்வது.

(4) அன்னிய நாடுகள் அமெரிக்காவில் செய்யும் சூழ்ச்சிகளைத் தடுக்க ஏற்பாடுகளைச்செய்தல்.

யுத்த முயற்சிகள்.—பிரிடன் யுத்தச் செலவு அதிகமாகிக்கொண்டிருப்பதால், இங்கிலாந்தில், வருஷத்திய பட்ஜெட்டை இரண்டாம்முறை அமைத்து, இன்கம்டாக்ஸ் வரியை பவுனுக்கு 8½ ஷில்லிங்காக உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். இந்தியாவில் இந்த வரியைப்போட்டால் தாங்கமுடியாதென்பார்கள். எதையும் தியாகம் செய்து வெற்றிபெறவேண்டுமென்ற எண்ணம் பிரிடிஷார்களுக்கிருப்பதால் அவர்கள் இந்தப் புதுவரியை, பொருட்டாக நினைக்கவில்லை 'இவ்வளவுதானா, இன்னமும் கொடுக்கத் தயார்' என்கிறார்கள்.

இந்தியா. புதிய இந்திய சைன்யத்தில் மாதத்திற்கு 1,500 பேர்கள் சேருகிறார்கள். இந்திய உள்ளூர்ப் படைகள் 16½ படாலியனிலிருந்து 25½ படாலியனாக அதிகப்பட்டிருக்கிறது. மோட்டார் ஓட்டுதல், கூலிவேலை, தந்தியடிக்கும் வேலை, யுத்தகளத்தில் வெட்டுண்டவர்களுக்கு உதவும் வேலை, ஆஸ்பத்திரி வேலை—இவைகளுக்கு ஆள்களைச் சேர்க்க இந்திய ஸமஸ்தானங்களை இந்தியா கவர்ன்மெண்டு கேட்டிருக்கிறது.

சென்னை கவர்னர் யுத்த நிதிக்கு ரூ 12,90,000 இதுவரையில் சேர்ந்திருக்கிறது. இதில் ரூ 2,72,000 யுத்த தர்ம பண்டுக்காக சேர்த்த நிதி. இந்த தர்ம நிதிக்கு சேர்ந்தது மொத்தம் ரூ 5,32,000; இதில் ரூ 2,60,000 ஏற்கனவே வைஸ்ராயினுடைய War Purposes Fund-க்கு அனுப்பியாய்விட்டது. இந்தத் தொகையையும், மெயில் வார்ப்ளேன் பண்டாகிய ரூ 3,00,000யும் சேர்த்தால், சென்னை ராஜதானியில் வசூலாகியிருக்கும் யுத்த நிதி மொத்தத்தில் ரூ 18,50,000 ஆகும். ஒரு அணாவிலிருந்து ரூ 25,000 வரை நபர்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

கடற்சண்டை. மெக்னிஸ் (Meknes) என்ற பிரெஞ்சுக்கப்பல் டார்பிடோவினால் தாக்கப்பட்டு, 24-ம்தேதி இரவு மூழ்கிப்போயிற்று. இதில் இங்கிலாந்தில் இருந்து அநேக பிரெஞ்சு ராணுவஸ்தர்கள் சுதேசத்துக்குத் திரும்பிப் போய்க்கொண்டிருந்தார்கள். கப்பல் கவிழ்ந்ததால் 300-பேர்கள் இறந்தார்கள்.

ஜூலை 14 முடிய வியாபாரக் கப்பல்களுக்கு எதிரியால் ஏற்பட்ட சேதம்:— பிரிடிஷ் கப்பல்கள் 9; நேயர்கள் கப்பல்கள் 4; நடுநிலை நாடுகள் கப்பல்கள் 6; மொத்தம் 19. 61,032 டன்கள்.

விமான யுத்தம். இதுவரையில் எதிரி தேசத்தின் மேலும் அவர்கள் பிடித்துக்கொண்டிருக்கும் தேசங்கள் மேலும் 1000 தடவை பிரிடன் விமானப் போர் செய்திருக்கிறது. 161 கைத்தொழிற் சாலைகள், 229 விமான நிலயங்கள், 258 ராணுவ ஸ்தலங்கள், 275 பாதைகள் தாக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஜூலை 1லிருந்து ஜூலை 18க்குள் 377 முறை விமானங்கள் எதிரி தேசங்களைத் தாக்கியிருக்கின்றன.

நடப்பு வாரத்திய விமானச்சண்டைகளின் விவரம் கீழே காணலாம் :—

தேதி.	பிரிடிஷ் விமானப்படையெடுப்பின் விவரங்கள்.	பிரிடிஷாரின் நஷ்டம்.	எதிரிகளின் நஷ்டம்
22—7—40	**விமான நிலயங்கள்.**—ஜெர்மனி—பீல்பெல்டு(Bielefeld), எஸ்சவீச் (Eschwege), டீப்கோல்ஸ் (Diepholz), பிரான்ஸ்—கேயன் (Caen), லிஸ்யூ (Lisieux), கிரீல் (Criel), சாடோடன் (Chateaudun), கார்மீல்ஸ் (Cormeilles), பாடர் பாரன் Paderborn).	2 விமானங்கள்.	
	ஆப்ரிக்கா.—எல் குப்பி (El. Gubbi), எல் ஆடம் (El. Adem), அம்ஹாசர் (Umn Hagar), மஸாவா (Massawa).		
	விமானத்தொழிற் சாலை.-ப்ரமன் (Bremen)-ல் இருக்கும் பாக் வுல்ப் (Focke Wulf).		
	எண்ணெய் ஆலை.—கீலன் கொர்சன் (Geilenkirchen), எஸ்ஸன் (Essen).		
	வெடிமருந்து சாலை.–க்ருப்ஸ் (Krupps).		
	எண்ணெய்க் கிடங்கு.—ஆம்ஸ்டர்டாம் (Amsterdam).		
	கப்பல் நிற்குமிடம்.—ஆம்ஸ்டர்டாம் (Amsterdam). இஜ்மோடினு (Ijmuddin)க்கு மேற்கு.		
	கப்பல்கள், படகுகள்.—ஹெல்டர்(Helder)-க்கு தென்மேற்கு, டங்கர்க் (Dunkirk).	1 „	1
	ஆப்ரிக்கா.-டொப்ருக் (Tobruk) துறைமுகம்.		

தேதி.	பிரிடிஷ் விமானப்படையெடுப்பின் விவரங்கள்.	பிரிடிஷாரின் நஷ்டம்.	எதிரிகளின் நஷ்டம்
23—7—40	**விமானத்தொழிற் சாலைகள்.**—கோதா (Gotha), காஸல் (Kassel), வென்ஸென்டார்ப் (Wenzendorf).		
	எண்ணெய்க் கிடங்குகள்.—ஹாம்பர்க் (Hamburg), கெல்ஸன்கர்சன் (Gelsenkirchen), டங்கர்க் (Dunkirk), ப்ளஷிங் (Flushing).		
	கப்பல் நிற்குமிடம்.—ஆம்ஸ்டர்டாம் (Amsterdam), ஜெர்மனியிலும், ஹாலந்திலும் இருக்கும் ரயில்வே பாதைகள், சாமான் கிடங்குகள், விமானஞ்சுடும் பீரங்கிகள், 12 விமான நிலயங்கள்.	1 விமானம்	1
24—7—40	**கப்பல் நிற்குமிடங்கள்.**—எம்டன் (Emden), வில்ஹெல்ம்ஷாவன் (Wilhelmshaven), ஹாம்பர்க் (Hamburg).		
	விமானத்தொழிற் சாலைகள்.—விஸ்மார் (Wismar), வென்ஸென்டார்ப் (Wenzendorf).		
	கடல் விமான நிலயங்கள்.—போர்கூம் (Borkum), டெக்ஸல் (Texel).	சேதமில்லை.	
25—7—40	**விமானத்தொழிற் சாலை.**—காஸ்டல் (Kastel), எஸ்ச்விஜ் (Eschwege), கோதா (Gotha).		
	எண்ணெய்க் கிடங்குகள்.-ப்ரமன் (Bremen), ஸ்டர்கிரேட் (Sterkrade), போட்ராப் (Bottrop), காஸ்டிராப் (Castrop), ராக்ஸல் (Rauxel), டார்ட்மெண்டு (Dortmund), கேமன் (Kamen), எம்ஸ் (Ems), கால்வாய்.		
	கப்பல் நிற்குமிடம்.—ஹாம்பர்க், **உலைகள், சாமான் கிடங்குகள்.**—ரூர் (Ruhr); ஹாலந்திலும், ஜெர்மனியிலும் 14 விமான நிலயங்கள்.	5 விமானங்கள்	1

தேதி.	பிரிடிஷ் விமானப்படையெடுப்பின் விவரங்கள்.	பிரிடிஷாரின் நஷ்டம்.	எதிரிகளின் நஷ்டம்
26—7—40	சாமான் சேமித்து வைத்திருக்கும் இடங்கள்.—மஸாவா, அஸாப், ராகிதா.		
	மோட்டார்கள்.-மோயாலே--பூனோரோட்		
	எண்ணெய்க் கிடங்குகள்.—செர்பரோ (Cherbourg), நான்டீஸ் (Nantes) and நாஸேர் (St. Nazaire).		
	ரயில் வண்டிகள் நிற்குமிடம்.—ஹாம் (Hamm).		
	மின்சார உற்பத்தி சாலை.—டார்ட்மண்டு (Dortmund).		
	விமான நிலயங்கள்.–ஷிபால் (Schipel), வால்ஹாவன் (Waalhaven), விரோதியின் சாமான்களை ஏற்றிச்செல்லும் கப்பல்.	1 விமானம்	6
27—7—40	North Holland.—நார்ட்ஸி (Nord-see) கால்வாய்.		..
	படகுகள்.—ஸ்டவோரென்.		
	எண்ணெய்க் கிடங்குகள்.—ஹாம்பர்க் (Hamburg), ஆம்ஸ்டர்டாம் (Amsterdam).		
	கப்பல் நிற்குமிடங்கள்.—வில்ஹெல்ம்ஷாவன் (Wilhelmshaven), ப்ரமன் (Bremen). ஹாலந்திலும், ஜெர்மனியிலும் 8 விமான நிலயங்கள்.	நஷ்டமில்லை.	
	விரோதிக் கப்பல்கள்.—நார்வே (Norway) கடற்கரைக்கருகாமையிலும், டச்சு (Dutch) கடற்கரைக்கப்பாலும்.		
28—7—40	ஹாலந்திலும்; ஜெர்மனியிலும்.—எண்ணெய்க் கிடங்குகள், கப்பல் நிற்குமிடங்கள், சாமான் கிடங்குகள், 17-விமான நிலயங்கள், கிழக்கு லிபியா (Libya), இத்தாலிய கிழ் ஆப்ரிக்கா (Africa).	நஷ்டமில்லை.	7

தேதி.	எதிரி விமானப்படை யெடுப்பின் விவரங்கள்	எதிரிகளின் விமான நஷ்டம்.	அவற்றின் விளைவுகள்.
22—7—40	ஸ்காட்லாந்தி (Scotland)-ன் வடகிழக்குக் கடற்கரை, தேம்ஸ் (Thames) நதியின் முகத்துவாரம், தெற்கு வேல்ஸ் (Wales).		ஒரு வீடு சேதமடைந்தது. சொல்ப நஷ்டம்.
23—7—40	ஸ்காட்லாந்தி (Scotland)-ன் வடகிழக்கு கடற்கரை.	1 விமானம்.	
24—7—40	இங்கிலாந்தின் தென்கிழக்கு கடற்கரையில் உள்ள ஒரு பட்டணம், தென் மேற்கு இங்கிலாந்து, வேல்ஸ், தென்மேற்கு ஸ்காட்லாந்து. இரவு விமான நடவடிக்கை இல்லை.	12 விமானங்கள்.	சொல்ப சேதம்; சாவு மிகக் குறைவு.
	பாலஸ்தீனத்தி (Palestine)லுள்ள ஹைபா (Haifa).		46 மனிதர்கள் இறந்தனர். 88 பேருக்கு காயம்
25—7—40	பிரிடிஷ் கால்வாயில் இருக்கும் கப்பல்கள், இங்கிலாந்தின் தென்கிழக்கு, தென்மேற்கு கடற்கரை (சண்டை ஆரம்பித்ததிலிருந்து இதுதான் முதல் மும்முறமான வான் சண்டை).	28 விமானங்கள்.	5 விமானங்கள் நஷ்டம்
26—7—40	இங்கிலாந்தின் தென்மேற்கு பாகம், இன்னும் சில கடற்கரையோர பட்டணங்கள். வட அயர்லாந்துக்கருகே இருக்கும் கடலில் கப்பல்கள். (இந்த இடத்தில் எதிரி விமானம் தாக்கினது இது தான் முதல் தடவை.)	3 விமானங்கள்.	
	இரவில் :—தென்மேற்கு இங்கிலாந்து, வேல்ஸ், வடகிழக்கு ஸ்காட்லாந்து.	1 விமானம்.	சேதம் இல்லை.
	அலெக்ஸாண்டிரியா (Alexandria), ஜிப்ரால்டர் (Gibraltar), மர்ஸா மாத்ரூ (Mersa Matruh)-வில் இருக்கும் மராமத்து இலாகா.		ஒருவன் இறந்தான். பலபேருக்கு காயம்.

தேதி.	எதிரி விமானப்படை யெடுப்பின் விவரங்கள்.	எதிரிகளின் விமான நஷ்டம்.	அவற்றின் விளைவுகள்.
27—7—40	இங்கிலாந்தின் தெற்கு, தென் மேற்கு கடற்கரைகள், இங்கிலீஷ் கால்வாய், அலெக்ஸாண்டிரியா, மால்டா (Malta).	5 விமானங்கள்.	சொற்ப சேதம். ஒருவன் மாண்டான்.
28—7—40	இங்கிலீஷ் கால்வாய், இங்கிலாந்தின் தென்கிழக்கு கடற்கரை.	9 விமானங்கள்.	ஒரு ஆகாய விமானி உயிர் தப்பினன்.
	அலெக்ஸாண்டிரியா (Alexandria), மால்டா(Malta), ஏடன் (Aden).	4 விமானங்கள்.	ஒரு இந்திய விமானி கொல்லப்பட்டார்.
29—7—40	டோவர் (Dover) துறைமுகம், இங்கிலீஷ் கால்வாய் கரையோரம், வேல்ஸ் (Wales), தேம்ஸ் முகத்துவாரம், இங்கிலீஷ் கால்வாயில் சஞ்சரிக்கும் காவல் கப்பல்கள்.	22 விமானங்கள்.	சொற்ப சேதம்.
	மால்டா (Malta), ஏடன் (Aden), மத்தியதரைக் கடலில் ஒரு கப்பற்படை.	1 விமானம்.	அநேகம் சேதம்.

அனுபந்தம் I.

"இஸ்லாம் ரக்ஷகர்."

முஸோலினிக்கு "பான்டைன் (Pontaine) சதுப்புநிலங்களில் வசிக்கும் கொழுத்த ஆண் தவளை" என்று பட்டப்பெயர் உண்டு. இவர் வட ஆபிரிகாவில், இதாலியின் குடியேறு தேசமாகிய லிபியா (Libya)வுக்கு 1937-ம் ௵ மார்ச்சு மாதம் போனபோது, 'இஸ்லாம் ரக்ஷகர்', என்ற பட்டத்தை வகித்தார். அப்போது 'இஸ்லாம் கட்கம்' என்ற பெயர் கொண்ட வாள் ஒன்றும் இவருக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. 'இஸ்லாம் கட்கத்தை' உருவிய கையோடு, குதிரைமேல் நிற்கும் பாவனையாக வார்க்கப்பட்ட முஸோலினியின் வெண்கலச்சிலையொன்றை ட்ரிபோலி (Tripoli) நகரத்தில் மார்ஷல் பால்போ (கவர்னர்) இதற்கு மறுவருஷம் திறந்து வைத்தார். ஆனால், வைத்துக்கொண்டிருக்கும் பட்டப்பெயருக்குத் தக்கபடி நடத்தையில்லை. இதாலியின் அரசுமுறை அராபியரை ரக்ஷிப்பதாகக்காணோம். இரக்கமில்லாமல், அராபியர்களை அடக்கி, அவர்களுடைய உடமைகளை ஒன்றன்பின் ஒன்றாக எடுத்துக்கொள்வதுதான் நோக்கமாய் இருக்கிறது.

.. பெங்காஸி (Benghazi)க்கும், டெர்ணா (Derna)வுக்கும் நடுவிலுள்ள மேட்டுபூமி, லிபியா தேசத்தில், சுபிக்ஷமான இடம். இதாலியர்கள் இங்கு குடியேறுவதற்காக இங்கிருந்த அராபியர்களை விரட்டி விட்டார்கள். மேடு பள்ளமான, வறண்ட, ஒடுக்கமான, செடிகள் மழுங்கிப்போகும் இடங்களுக்கு அராபியர்களை மாற்றியிருக்கிறார்கள். இவர்களுக்கு விடப்பட்டிருக்கும் பூமி ஆளுக்கு 3½ ஏகரா தான்; எல்லாவற்றிற்கும் பெரிய பங்கு—12 ஏகர். ஆனால் முன்னைவிட இப்பொழுது அராபியர்களுக்கு அதிகமான வரும்படியென்று இதாலியர் சொல்லிக் கொள்ளுகிறார்கள்.

இவ்விதமாக, சுதேசிகளின் பாத்தியத்தை கவனியாது 100,000 இதாலியக் குடியானவர்களுக்கு லிபியாவில் மான்யம் விடப்பட்டிருக்கிறது.

1928 வருஷம் ஜூன் 7-ல் விதித்த சட்டத்தினுடைய முதல் பிரிவில், ட்ரிபோலி (Tripoli), ஸிரிநேகா (Cyrenaica) விலிருக்கும் ஸர்க்கார் இடங்களில் இதாலியர்கள் மட்டும்தான் குடியேறி, விவசாயம் செய்யலாமென்றும், கூலிவேலை, உழவுத் தொழில், ஆடு மாடு மேய்த்தல் முதலிய வேலைகளுக்கு மட்டும்தான் சுதேசிகள் லாயக்கென்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

உள்ளூர் செய்திகள் வெளியே போகாதபடி சட்டங்கள் எவ்வளவோ லிபியாவில் விதிக்கப்பட்டிருந்தாலும் அயலார்கள் அங்கு சென்று சில விஷயங்களைத் தெரிந்துகொண்டு வந்துவிடுகிறார்கள். இவர்கள் சொல்வதிலிருந்து இதாலியர் எவ்வளவு மிருகத்தன்மையோடு அராபியர்களை அடக்கி, அவர்கள் நிலங்களைப் பிடுங்கிக்கொண்டிருக்கிறார்களென்று வெளியாகிறது.

1938ல் எலிஜபெத் மன்ரோ (Elizabeth Munroe), எழுதிய, ‘அரசியலும், மத்தியதரைக் கடலும்’ என்ற புத்தகத்தில் இதாலியரின் அக்கிரமங்களைப் பின் வருமாறு வர்ணிக்கிறுள் :—ஸிரிநேகா (Cyrenaica)வைப் பிடிக்கும்போது நடந்த கோரங்களை மகமதியர்கள் ஒருநாளும் மறக்கமாட்டார்கள். அல்ஜீரியாவிலிருந்த உலமா (Ulemas)களும், துனீஷ்யாவிலிருந்த டெஸ்டூர் (Destour) களும் ஸிரியாவில் ஒரு டாக்ஸி டிரைவரும், இரண்டொரு இஜிப்த்காரர்களும் இவைகளைப் பற்றிச் சொல்லக் கேட்டேன். எதியோபியா (Ethiopia)விலிருந்து இஜிப்த் பத்திரிகைகளுக்கு இதாலியர் நல்லவர்களென்ற கட்டுக் கதைகள் வந்துகொண்டு இருக்கின்றன. நாங்களதை நம்பமாட்டோமென்று இவர்கள் சொல்லுகிறுர்கள்.

சுயேச்சையைக் காப்பாற்றிக்கொள்ள அராபியர்கள் பலமாய் யுத்தம் செய்தார்கள். தோற்ற பிறகு ஜென்ரல் கிரேஸியானி ஸிரீநேகாவில் அராபியர்களைப் படுத்திய பாடு பயங்கரமானது. ஊர் தலைவர்களை விமானங்களிலிருந்து கீழே தள்ளி விட்டார்கள். ஜனங்களுக்கு முன்னிலையில் அவர்களை நிறுத்திக் கம்பால் அடித்தார்கள். ஆண், பெண், குழந்தைகள், ஆடு மாடுகள் தண்ணீர் இல்லாமலும், உணவில்லாமலும் சாகும்படி கிணறுகளையெல்லாம் காங்க்ரீட் (Concrete)டால் அடைத்துவிட்டார்கள். நாடோடி ஜாதியைச் சேர்ந்த இடையர்கள் அங்கு வசிக்கிறுர்கள். இவர்கள் இதாலியருக்கு பவ்யப்பட்ட பிறகுங்கூட மேய்ச்சல் குறைவான இடங்களில் வசிக்கச் சொல்லியதால், உணவில்லாமல் போய், அவர்களும், அவர்கள் கால்நடைகளுடன் இறந்தனர். ஸ்திரீகள் கற்பை அழித்தார்கள் ; அவர்களை வேசி கிரகங்களுக்கு அனுப்பிஞர்கள் ; உற்ருர் உறவினருக்கு ஆகாரம் போட்டதற்காகத் தூக்கிடப்பட்டார்கள். சில பெரிய பிரதேசங்களுக்குள் அராபியர்கள் வரக்கூடாதென்று விலக்கியிருக்கிறுர்கள். அதற்குள் வந்ததற்கும், இதாலிக்குக் கீழ்ப்படியாத சுற்றத்தாரோடு பேசிய சந்தேகத்துக்காகவும் அராபிய ஆண் மக்களைச் சுட்டுக் கொன்றிருக்கிறுர்கள். கௌரவம் வாய்ந்த பிரபுக்களைத் தோன்றியபடி கைதுசெய்து, ஜெயிலில்போட்டு, விலங்கிட்டு, கப்பலில் அசுத்தமான அறைகளிலடைத்து, தேசத்தைவிட்டு வெளியேற்றி இருக்கிறுர்கள். சுடப்பட்டவர்களெத்தனையோ, தூக்கிலிடப்பட்டவர்களெத்தனையோ, உணவின்றி இறந்த கைம்பெண்களும், குழந்தைகளும் எத்தனையோ, கடும் வெயிலில் உப்புக்களங்களி (ஏரிகளி)ல் வேலைசெய்யக் கட்டாயப்படுத்தப் பட்டவர்களெத்தனையோ, அராபிய புனருத்தாரண நோக்கத்தைக்கொண்டு, இபன் ஸவுத் (Ibn Saud) சேர்ந்திருக்கும் வாகாபி (Wahabi) வகுப்பைப்போல ஸிரேநேகா (Cyrenaica)வில் ஸெனௌஸி (Senoussi) என்ற வகுப்பு ஏற்பட்டு இருக்கிறது. இது இஸ்லாம் மதத்தைப் பரிசுத்தப்படுத்தச் செய்திருக்கும் ஏற்பாடு. இவர்களுடைய மசூதிகளையெல்லாம் மூடிவிட்டார்கள் ; இவர்கள் கொள்கைகளைப் போதிக்கக்கூடாதென்றும், மதாசாரங்களை அனுஷ்டிக்கக்கூடாதென்றும் தடுத்து விட்டார்கள். சுதேசிகளை இவ்வாறு சீர்கெடச் செய்துவிட்டால், இதாலிய நாகரீகம் விரைவில் உயர்ந்துவிடுமென்பது இதாலியரின் நோக்கம். இவ்விஷயங்கள், டென்மார்க்கு தேசத்தவரான நூட் ஹோம்போ (Knud Holmboe) நேரேபார்த்துச் சொல்ல நமக்குத் தெரிகிறது.

கீழே குறிப்பிட்டிருக்கும் சமாசாரங்களும் இவர் சொன்னவைகள் தான்.

"கிராமம் கிராமமாக எல்லா ஜனங்களையும் விஷக் காற்றால் கொன்றிருக்கிறார்கள். ஸிரேனேகாவில் நான் வசித்தபோது ஒவ்வொரு தினமும் 30 பேர்களை தூக்கில் போடுவார்கள்; தூக்கில் போடுமுன் இதாலியர்கள் இவர்களைக் காலால் உதைத்துத் திட்டுவார்கள்; தூக்கில் போடும்போது படம் (Photo) பிடிப்பார்கள். 'இதாலியருக்கு வலிமையதிகம் என்று ரூபிக்க ஊரிலுள்ளவர்களையெல்லாம் கொல்லவேண்டியிருக்கிறது' என்று ஒரு இதாலிய ராணுவஸ்தன் (Colonel) ஒரு சமயம் சொன்னான். டெர்னா (Derna)-விலிருந்த இதாலிய அதிகாரி (Commissioner) ஒருவர், 'அராபியர்கள் நம்மை எதிர்த்தால் நல்லதுதான். இவர்களைக் கொன்றுவிட்டு இவர்கள் நிலங்களை நாம் எடுத்துக்கொள்ளலாம். அராபியரைப் போன்ற அசுத்தப் பிராணிகளை அழித்துவிடவேண்டும். இவர்கள் உயிரோடிருப்பதால், நம்முடைய தேவைகள் கிடைக்காமல் போகின்றன" என்றார்.

அராபியர்களை அடியோடு ஒழித்துவிடுவதுதான் க்ரேஸ்யானி (Graziani)யின் நோக்கம். இதற்காக 1932-ல் 80,000 அராபியர்களை அவர்களுடைய கால்நடைகளோடு ஸிரேனேகாவிலிருந்து, கல்ப் அப் சிட்ரா (Gulf of Sidra) என்ற கடும் பாலைவனத்துக்குத் துரத்திவிட்டான். ஆயிரக்கணக்காய் அநேகர்கள் இஜிப்துக்கு ஓடிவிட்டார்கள். இவ்விதம் ஓடிவந்த 23,000 பேர்கள் ட்ரிபோலி (Tripoli)யில் இருக்கிறார்கள். யுத்தங்களில் இறந்தவர்களெத்தனையோ, ஊரைவிட்டு ஓடியவர்களெத்தனையோ; 1917-ம் வருஷத்துக்குப் பிறகு லிபியா, ஸென்ஸஸ் (Census) கணக்கில் ஸிரேனேகா ஜனத்தொகை பிரத்யேகமாகக் காட்டப்படவில்லை. ஆனால் ஜனத்தொகை சரி பாதி குறைந்து விட்டதாக மதிக்கவேண்டும். ஸிரேனேகா அராபியருக்குக் கால்நடைகள் தான் செல்வம். இவைகளை நாசம் செய்த அநியாயம், கீழ்குறிப்பிட்டிருக்கும் 1926, 1933 ஸென்ஸஸ் (Census) கணக்கிலிருந்து வெளிப்படும்:—

		1926	1933
ஆடு	...	800,000	98,000
வெள்ளாடு	...	70,000	25,000
காளைமாடு	...	10,600	8,700
ஒட்டகங்கள்	...	75,000	2,600
குதிரைகள்	...	14,000	1,000
கழுதைகள்	...	9,000	5,000

லிபியாவின் சுதேசிகளை இறக்கமில்லாது, அடியோடு ஒழித்துவிடுவது இதாலியின் நோக்கமாயிருக்கிறது. இதாலியின் கொடுங்கோலை தாங்கமுடியாமல் வெளியேறிய அராபிய பிரபுக்கள் அநேகர்கள் இதர நாடுகளில் வசிக்கிறார்கள்; இவர்கள் இதாலியரை விரட்டவும், திருப்பி ஹிம்சிக்கவும் சமயம் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மனதில் துவேஷத்தை வைத்துக்கொண்டு, வெளியில் நல்லவன்போல் பாசாங்கு செய்து 'இஸ்லாம் ரக்ஷகர் என்று' பட்டம் தரித்துக் கொண்டதினால் உலகம் மயங்கிவிடாது. இதுவரையில் செய்திருக்கும் அநியாயங்களிலிருந்தே முஸோலினியை உலகம் மதிக்கும்.

அனுபந்தம் II.

யுத்த உபகரணங்கள் செய்ய இந்தியாவில் தீவிர முயற்சி

உணவுப்பொருள்களையும் யுத்த தளவாடங்களையும் சேர்த்து ஜெர்மனிக்குத் திரட்ட முடியவில்லை. இது இந்தியாவுக்கு சாத்தியம்.

(டைம்ஸ் ஆப் இந்தியா இல்லஸ்டிரேடட் வீக்கிலியிலிருந்து பத்திராதிபர் சம்மதத்தின்பேரில், எடுத்து மொழி பெயர்க்கப்பட்டிருக்கிறது.

சுமார் 120 வருஷங்களுக்குமுன் இந்தியாவில் ஸிந்தியாவென்ற பிரபல சேனாதிபதியிருந்தார். அவர்காலத்தில், போர்முனைக்குப் போவதற்குமுன் முஸ்தீபுகள் தயார் செய்த விமரிசையை பின்வருமாறு சுற்றுப்பிரயாணி ஒருவர் எழுதுகிறார்:—

"அசப்பில் பார்த்தால், ஏதோ ஒரு, அல்லது சில, கிராமங்கள் புதிதாக கிளம்பியதாகத்தோன்றும்; உற்றுப்பார்த்தால், பல கூடாரங்களும், பந்தல்களும், கொடிகளும் பாவுட்டாக்களும், வரிசை வரிசையாகக் குடிசைகளும், குவியல் குவியலாக தளவாடங்களும், ஒரு இடத்தில் பீரங்கிக்கும்பலும், மற்றொரு வெளியில் கட்டிய குதிரைகளும், பெரிய கஜங்களும் புலப்படும். குதிரைகளின் கனைப்பு, யானைகளின் முழக்கம், தம்பட்ட ஓசை, பீரங்கிவேட்டு, தொழிலாளிகளின் ஆரவாரம்—ஆகிய பலவித சப்தங்களிலிருந்து யுத்தத் தயாரிப்பு நடக்கிறதென்று ஊகிக்கக்கூடும்."

ஆனால், அக்காலத்துத் தயாரிப்பெல்லாம் ஒரு சிறு இடத்தில் சைன்யங்கள் பார்வையிலேயே நடந்தன. கால் நடையாய்ச்சென்று இரண்டொரு நாழிகையில் எல்லாவற்றையும் பார்த்துத்திரும்பிவிடலாம்: ராணுவங்கள் நேரே பார்த்து உற்சாகமடைந்தன.

இக்காலத்திலோ ஊருக்கு ஊர் தளவாடங்கள் தயாரிக்கப்படுகின்றன. எல்லாவற்றையும் நேரே பார்க்கவேண்டுமானால் தூரதிருஷ்டி கண்களும், மந்திர விமானங்களும் வேண்டும்.

ஸிந்தியா மஹாராஜா, அவர் காலத்துக்குப் பெரிய சேனாபதிதான்; ஆனால் அவருக்கு வேண்டிய உபகரணங்களெல்லாம் ஏதோ சில கொல்லுப்பட்டறைகளில் தட்டி நீட்டிச் செய்துவிடலாம். இப்பொழுதோ, பெரிய தொழிற்சாலைகளில், கோடிக்கணக்கான குண்டுகளும், இலக்ஷ கஜ (yards) கணக்கான வஸ்திரமும், ஆயிரக்கணக்கான ஜோடும், சாதாரண யந்திரத் துப்பாக்கிகளும் செய்தாக வேண்டும். இவைகளை நேரில் பார்க்கமுடியாது; ஆனால் செய்தாகின்றன.

"தொழிலபிவிருத்திக் குறைவால் தளவாடங்கள் இந்தியாவில் செய்ய முடியவில்லை என்று, சென்ற ஸெப்டம்பர் மாதம் இந்திய சேனாபதி ஒலி பரப்பியிருக்க, 10 மாதங்களுக்குள் 100-க்கு 90 தளவாடங்கள் தயாராயிருப்பது விந்தைதான். சிறிய, பெரிய, 6 இஞ்சு பீரங்கிகள் வார்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. சீக்கிரத்தில் மோட்டார் வண்டிகளும், விமானங்களும், கப்பல்களும் கட்டப்படும்."

"முன்னைவிட 7 பங்கு அதிகமாய் வெடிமருந்தும், 12 பங்கு அதிகமாய் வெடிகுண்டுகளும் தயாராகின்றன; சென்ற மஹா யுத்தக் கடைசி வருஷத்தில் செய்ததைக்காட்டிலும் இப்பொழுது தயாரிப்பது வெகு அதிகம்; இவையெல்லாம் 9 மாதங்களில் ஏற்பட்ட அபிவிருத்தி"

என்று, சமீபத்தில் சேனாபதி மற்றொரு ஒலி பரப்பில் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்.

இந்த ஒலி பரப்புக்குப் பிற்பாடு, தொழிற்சாலைகளை அதிகப்படுத்தவும், தளவாடங்கள் செய்யவும் 7 கோடி ரூபாய் சாங்கிஷனாயிருக்கிறது. ஆகவே, முன்னைவிட யந்திர பீரங்கிகள் இரண்டு பங்கும், இதர பீரங்கிகளும், துப்பாக்கிகளும் இரண்டு பங்குக்கு அதிகமாகவும் செய்யப்படும். ஆழத்தில் வெடிக்கும் கடல் வெடிகளும் செய்யப்படும்.

சில யந்திரங்கள் வெளியேயிருந்து வந்தாலும், இந்திய விளை பொருள்களைக் கொண்டே இந்திய தொழிற்சாலைகளிலேயே மேற்சொன்னவைகளெல்லாம் தயாரிக்கப்படும்.

புதிதாய் சேர்க்கப்பட்டிருக்கும் (ஒரு லக்ஷ) சைன்யத்துக்கும், இனி ஏற்படப் போகும் சைன்யங்களுக்கும் உடுப்பு, பூட்ஸ் (Boots) செய்ய, தொழிற்சாலைகளை அதிகப்படுத்தி, மேலும் மாதம் ஒன்றுக்கு 1,25,000 பூட்ஸ்கள் வீதம் பிரிடனுக்கு விற்கவும் ஏற்பாடாகிறது.

தொழில் குறைவு இருந்த நமக்கு, இதுவே பெரிய அபிவிருத்தியாகும்.

இரும்பு (எஃகு) உருக்கும் தொழிலைப்பாருங்கள். நமது பாதுகாப்புக்கு வேண்டியதோடு, 40 லக்ஷ ரூபாய் விலையுள்ள எஃகை, (இரும்பு இணைத்துக்கட்டும் வீடுகளுக்காக) இஜிப்துக்கு விற்க தயாராய்க்கொண்டுவருகிறது.

உடுப்புத்தைக்க கோடி கோடி கஜ (yard) வஸ்திரம், நெசவு சாலைகளில் நெய்யப்படுகிறது. விமானங்களிலிருந்து போடும் குண்டுகளைத் தாங்க மணல் மூட்டைகள், நமக்கும் கண்டு, வெளியேயுமனுப்பப்பட்டிருக்கின்றன; யுத்தம் ஆரம்பித்த 8 வாரங்களுக்குள் 11 கோடி ரூபாய்க்கு மணல் மூட்டைகள் வங்காள (Bengal) மாகாணம் அனுப்பியிருக்கிறது.

சாதாரணமாக, தெரிந்த கடைகளில்தான், எவரும், தங்களுக்குவேண்டிய சாமான்களை வாங்குவார்கள். புதிதாக ஒன்றைச் செய்தாலும் நம்பி வாங்க மாட்டார்கள். ஆனால் இப்பொழுதிருக்கும் நெருக்கடியில் புது தளவாடங்களை செய்ய நம்மைக் கேட்கிறார்கள். இதிலிருந்து கைத்தொழில்கள் புதிதாக ஏற்பட்டிருக்கின்றன. யுத்தம் முடிந்த பிறகு இந்த கைத்தொழில்கள் நிற்கமாட்டா.

உதாரணமாக:—பருத்திநூல் பன்னாடை (Cellular cotton cloth)-க்குக் கிராக்கியேற்பட்டு, நம்மை பரீக்ஷார்த்தமாய் செய்யச்சொல்ல, மாக் லெனோ (Mock leno) என்ற ரகம் செய்யப்பட்டது. இது திருப்திகரமாயிருந்ததால் 24 லக்ஷ ரூபாய்க்கு ஆர்டர் கிடைத்திருக்கிறது.

சணல் கித்தானுக்குப் பதிலாக துணிக்கித்தான் (Cotton duck Canvas) எண்ணெய்ச்சீலை (Water-proof, tarpauline) முதலானவைகளைச் செய்கிறோம்; இவைகளைச்செய்ய 47 லக்ஷ ரூபாய் ஆர்டர் கிடைத்திருக்கிறது.

டெலிபோன் (Telephone)களும், மின்சார விசிறிகளு (Electric fans))-ம் செய்கிறோம். 2,300 விசிறிகளுக்கு இஜிப்திலிருந்து ஆர்டர் வந்திருக்கிறது. கம்பியால் செய்த வலைகளைப்பரப்பி, ரஸ்தாக்கள் இப்பொழுது போடப்படுகின்றன. இவைகளையும் நாம் செய்கிறோம்.

இவ்விதமாக 100-க்கு 90 தளவாடங்கள் நாமே செய்கிறோம். மோட்டார் கார், விமானம், கப்பல் இவைகளைக்கட்டும்போது இந்தக்கணக்கு இன்னுமதிகமாகும். ஆனால் எல்லா உபகரணங்களையும் நாமே செய்துவிடமுடியாது. அவ்விதம் செய்ய முயற்சித்த உன்மத்தம்பிடித்த ஹிட்லருக்கும், முஸோலினிக்கும் கூட, இது சாத்தியமில்லாமல் போயிற்று. பெரிய தேசங்களான ரஷியா, அமெரிக்கா (U. S. A.)-வுக்குங்கூட முடியாது.

நடப்பு யுத்தம் முடிவதற்குள்ளேயே, பிறர் கையை பார்க்காது சொந்தத்திலே வேண்டியவைகளை வெகுவாய் நாம் செய்துகொள்ளக்கூடும். ஜெர்மனியில் உணவுப்பொருள்களை பயிரிடுவதைக் குறைத்துக்கொண்டு பீரங்கி செய்தார்கள். நாம் வேளாண்மையையும், யுத்த தயாரிப்பையும் சேர்த்துச் செய்துவிட்டோம். விளைந்திருக்கும் தான்யம் நமக்குக்கண்டு பிறருக்கும் மிஞ்சும்; ஒரு சமயம் நமக்கு ஆபத்துவந்தால் பிறர் கையைப் பார்க்காது சமாளித்துக்கொள்ளலாம். நேற்றுவரை கைத்தொழில் கம்மியாயிருந்த நாம், வெகுவிரைவாக இவ்வளவு முன்னேறியது விந்தையே.

யுத்த தளவாடம் செய்வதற்குவேண்டிய தாதுப் பொருள்களும், விளைபொருள்களும், வேறு எந்த தேசத்தைக்காட்டிலும் நம்மிடத்தில் அதிகமாக விளைகின்றன; இப்படிச் சொல்லுவது மிகையல்ல. இப்பொருள்களாவன:—இரும்பு, மாங்கனீஸ் (Manganese), நிலக்கரி, பெட்ரோலியம் (Petroleum) தாமிரம், க்ரோமைட் (Chromite), இல்மனைட்(Ilmenite), பாக்ஸைட் (Bauxite), அபரகம் (Mica), டங்க்ஸ்டன் (Tungsten) (இது பர்மாவில் விளைகிறது); ரப்பர்,

பருத்தி, சணல், எண்ணெய்கள்; கம்பளிநூல், தோல், சர்க்கரை, மரம், கரி (இது விஷக்காற்று பாதுகாப்பு முகமூடிகள் செய்ய உபயோகப்படும்). பிரிடிஷ் ஸாம்ராஜ்யத்திலேயே இரும்பு விளைவதில் இந்தியா இரண்டாவது நாடாகும்; அமெரிக்கா (U. S. A.)-விலிருக்கும் இரும்பில் முக்கால்பங்கு இங்கு இருக்கிறது. எஃகு செய்ய முக்கிய தாதுவாகிய மாங்கனீஸ் (Manganese) உற்பத்தியில் இந்தியா உலகத்தில் இரண்டாவது நாடு. மத்திய மாகாணம் (C. P.), அஸ்ஸாம் (Assam)-ஆகிய இரண்டு பிரதேசங்களிலுமே ஏராளமான நிலக்கரி அகப்படுகிறது. ரப்பர் முதலியவை உஷ்ண தேசத்தில்தான் விளையும். குளிர் தேசங்கள் இவைகளை நம்மிடமிருந்து வாங்கவேண்டும்; இச்சரக்குகள் நமக்கு ஏராளமாக விளைகின்றன. தோல், கம்பளி வகையரா, குளிர்தேசங்களில் போதுமானவரை இல்லை; நமக்குக்கண்டு மிஞ்சும்.

இவைகளை அறிந்துதான், "இந்திய சைன்யங்களை தற்காலத்திய யுத்தத் திக்குத்தக்கபடி சீர்திருத்துவதை முதற்காரியமாக்கி, அதோடு, முக்கியமான யுத்தத் தளவாடங்களையெல்லாம் கூடியவரையில் இந்தியாவிலேயே செய்ய வேண்டும்," என்று சென்றவருஷம் சாட்பீல்டு கமிடியார் (Chatfield Committee) சிபார்சு செய்தார்கள்.

சிபார்சுப்படியே, ஒரு வருஷத்துக்குள்ளாக, நமக்குவேண்டியவைகளையும் செய்துகொண்டு, உபரியாக மத்திய கீழ்நாடு (Middle East), மலயா (Malaya), ஹாங்காங் (Hong Kong) தேசங்களுக்கும் அனுப்புகிறோம். இந்த நாடுகள் விசேஷமாக நம்மிடத்தில்தான் வாங்குகின்றன. விற்றிருக்கும் தளவாடக் கணக்கு:—துப்பாக்கித்தோட்டா—75,000,000; வெடிகுண்டு (Shells)—200,000; துப்பாக்கி—6,000; கூடாரம்—8,500; மணல் மூட்டை—4,500,000; காகி டிரில் (Khaki drill)—3,000,000-கஜம்; பனியனுடை—10,000; போர்வை—600,000; பூட்ஸ் (Boots)–150,000-ஜோடி; போர்வைச்சட்டை (Great coat)–20,000, தரை விரிப்பு (Ground sheets)—73,000; சேணம் (Saddle)—17,000.

ஏற்றுமதியாகும் இதர கைத்தொழில் ஸாமான்கள்:—பான்டேஜ் (Bandage) துணி, சாயம், வார்னிஷ், தார் (ரஸ்தாவுக்கு), கம்பி (Cable), (காந்த கடல் வெடிகளி (Magnetic mines)-லிருந்து, தப்ப கப்பல்களுக்கு பட்டம் பிடிக்க மேற்சொன்ன கம்பி உபயோகமானது).

நாம் தயாரிக்கும் தளவாடங்களை விசேஷமாக இஜிப்த் வாங்கிக்கொள்ளுகிறது. இதுவரை 85-லக்ஷ ரூபாய்க்கு ஆர்டர்கள் வந்து 44-லக்ஷ ரூபாய் வேலை முடிந்துவிட்டது.

இந்தக்காரணங்களைக் கொண்டுதான், "இந்தியாவானது, தனக்குத் தேவையான யுத்த ஸமஸ்தசஸ்திரங்களையும் செய்துகொண்டு, உபரியாக தனக்காக போர் புரியும் ஐரோப்பிய நேயர்களுக்கும் அனுப்புகிறது" என்று மேஜர் ஜெனரல் மோல்ஸ்வொர்த் (Major General Molesworth) சென்ற மாதம் ஒலிபரப்பினார்.

மின்னலைப்போல் அதிவேகமாய் நமது தொழில்கள் அபிவிருத்தியாயிருக் கின்றன. இப்பொழுது ஸாங்கிஷனாயிருக்கிற 7-கோடி ரூபாய் திட்டம் அமுலுக்கு வரும்போது, அபிவிருத்தி இன்னும் ஆச்சரியகரமாயிருக்கும். பம்பாயில் மோட்டார் வண்டிகள், பங்களூரில் விமானங்கள், விசாகப்பட்டணத்தில் கப்பல் கள் கட்ட ஏற்பாடுகள் நடந்துவருகின்றன. தவிர, கடற்காவல் மோட்டார் படகுகள் (Motor launches) கட்டவும் உத்தேசமிருக்கிறது. இவைகளின் பாகங்கள் (Parts) சில வெளியிலிருந்து இப்பொழுது வாங்கவேண்டியிருந்தாலும், போகப்போக முழு பாகத்தையும் இந்தியாவிலேயே செய்வதாக உத்தேசம்.

மேற்சொன்னதெல்லாம் தஸ்தாவேஜிலிருந்து எடுத்த நடப்புகளேயொழிய கற்பனையொன்றுமில்லை. இந்த யுத்தத்தில் எதிர்பாராது ஏற்பட்ட சம்பவங் களில் இந்தியத் தொழில் அபிவிருத்தியொன்று. இது ஹிட்லர் காலகூட விஷத்திற் பிறந்த நன்மையாகும். உலகத்திலேயே நன்மையில்லாத கேடு கிடையாது. 10-மாதங்களுக்கு முன்னால் யாராவது தொழில் அபிவிருத்தி இவ்வளவு அபரிமிதமாய் இந்தியாவில் ஏற்படுமென்று சொல்லியிருந்தால், 'இது கனவு, 10-வருஷங்களில்கூட முடியாதகாரியம்' என்றிருப்பார்கள். இம் முன்னேற்றத்தால் பல நன்மைகள் ஏற்படப்போகின்றன. படித்தவர்களுக்கும், படிக்காதவர்களுக்கும் பல வழிகளில் பிழைப்பு ஏற்படப்போகிறது. இந்தியா தொழில் சாமர்த்தியம் வாய்ந்தநாடு. பழைய திறமையெல்லாம் புதுவழியில் திரும்பப்போகிறது. இந்திய சீர்திருத்த கக்ஷிகளெல்லாம் 50-வருஷங்களாக கண்டுகொண்டிருக்கும் ஸ்வப்நமுமிதுதான்.

அனுபந்தம் III.

A.—ஜெர்மன் பொய்கள்.

குறிப்பு :—இவைகள் ஜெர்மனியிலிருந்து கீழேகண்ட தேதிகளில் ஒலி பரப்பப்பட்டு வந்த செய்திகள். ஒவ்வொன்றின் கீழும், அது ஏன் பொய் பிரசாரம் என்று எடுத்துக்காட்டி கண்டனம் செய்யப் பட்டிருக்கிறது.

9—7—40.

1. பிரான்ஸில் யுத்தம் நடந்தபோது, பிரெஞ்சுத்துருப்புகள் பின் வாங்கியதோடு, ஊர் ஜனங்களும் பாதைகளை அடைத்துக்கொண்டு கும்பல் கும்பலாக ஓட ஆரம்பித்தார்கள். கும்பல்களுக்குள்ளே பிரெஞ்சு சிப்பாய்கள் ஒளிந்துகொண்டார்கள். இவர்களில் சிலர், ஒளிந்தபடியே, ஜெர்மன் சிப்பாய்களைச்சுட, அவர்கள் திருப்பிச் சுட்டார்கள். இதனால் பயந்தோடும் ஊர்ஜனங்களுக்குள் திகில் ஏற்பட்டு, அநேக ஸ்திரீகளும், குழந்தைகளும் இறக்கவும், பலர் காயப்படவும் நேரிட்டது.

குறிப்பு :—(i) ஜெர்மானியர் படுத்திய பாட்டினால் ஊர்விட்டு 600-லக்ஷம் ஜனங்கள் வெளியேறினதால் ரஸ்தாக்கள் அடைபட்டு பிரெஞ்சு சைன்யங்களுக்கு போக இடமில்லாது தோல்வியடைந்தன.

(ii) ஜெர்மன் விமானிகள், ஓடுகிறவர்கள் மேல் சுட்டார்களே ஒழிய அவர்களைக்காப்பாற்றவில்லை.

(iii) பிரெஞ்சு சிப்பாய்கள் ஏன் சுட்டார்கள்? அவர்கள்தான் பயந்து ஒளிந்தவர்களாயிற்றே.

(iv) ஓடிய ஊரார்களை ஜெர்மானியர் ஹிம்ஸித்தது உண்மை. அதை மறைக்க இந்தப் பொய்களையெல்லாம் சொல்லுகிறார்கள்.

2. ஜெர்மன் நீர் முழுகிகளு (Submarines)டையவும், விமானங்களுடையவும் வெற்றி பிரதாபத்தை தென் அமெரிக்க பத்திரிகை யூனிவர்ஸல் (Universal) எடுத்துக்காட்டுகிறது.

குறிப்பு :—பிரதாபத்துக்குக் காரணத்தைக் காணோம். அவைகள் செய்யும் அக்கிரமங்களும், அவைகள் ஏராளமாக உடைந்து போவதும் தான் நாமறிந்தது :—

(i) அரண்டோரா ஸ்டார் (Arandora Star) என்ற வியாபாரக் கப்பலை உடைத்துவிட, அதிலிருந்த 1,843 ஜெர்மானியரும் 470 இதாலியரும் மாண்டார்கள்.

(ii) 5 ஜெர்மன் 'யூ' கப்பல்கள் (U-boats) 5 நாட்களில் சென்ற மாதம் மூழ்கப்பட்டன.

(iii) இரண்டு நாட்களில் 15 ஜெர்மன் விமானங்களும் நாசமாயின.

3. *ஜெர்மன் விமானிகள், இங்கிலாந்துமேல், நாள் தவறாது படை எடுக்கிறார்கள்.*

குறிப்பு :—ஆம். ஜெர்மன் விமானி ஒருவன், விமானக்குடை (Parachute) யால் கீழிறங்க, மிஸ்ஸஸ் நார்மன் கார்ட்வெல் (Mrs. Norman Cardwell) என்ற ஒரு ஆங்கில ஸ்திரீ, ஆயுதங்களைப் பிடுங்கிக் கொண்டு, அவனை வீட்டில் அடைத்துவிட்டாள். இதுதான் படையெடுத்ததின் முடிவு.

4. *இங்கிலீஷ்காரர்கள் மனப்பான்மை என்னவென்றால், முதலில் கக்ஷிப் பிரதிகக்ஷிகளைக் கேட்டு, ஒரு முடிவுக்கு வந்து, பிறகு, தங்கள் அபிப்பிராயத்தை மாற்றவே மாட்டார்கள்.*

குறிப்பு :—அப்படியானால், ஜெர்மனி (டாக்டர் கோயபல்ஸ்) இவர்கள் மனதைமாற்ற பிரசாரம்செய்யச் செலவுசெய்யும் பணமெல்லாம் வீண்தானே?

5. *பெடிடாபினோ* (Petit Dauphinois) *என்ற பிரெஞ்சுப் பத்திரிகை ஓரானி* (Oran)*-ல் நடந்த சண்டையைப்பற்றி தலை அங்கத்தில் சர்ச்சை செய்கிறது.*

குறிப்பு :—பிரான்ஸ், போலண்டு, ஹாலண்டு, பெல்ஜியம் நாடுகளில் சேர்ந்த பத்திரிகைகள் இப்பொழுது கிடையாது. ஜெர்மன் அபிப்பிராயங்களை தங்கள் அபிப்பிராயங்களாக எழுதுகிற பத்திரிகைகள் தான் உண்டு. நடப்பை உள்ளபடி ஜாடையாய்ச் சொன்ன இரண்டு ஹாலண்டு பத்திரிகைகள் நிறுத்தப்பட்டுவிட்டன.

6. *பவுனு (இங்கிலீஷ் பணம்)க்கு ஐரோப்பாவில் இப்பொழுது மதிப்பு இல்லை. மார்கு (ஜெர்மன் பணம்)க்கு மதிப்பு ஏறுகிறது.*

குறிப்பு :—அப்படியானால், போலண்டு (Poland), பால்கன்ஸ் (Balkans), ஸ்பெயின் (Spain) நாடுகளில் போய் நோட் (Notes) அடிப்பானேன் (ஜெர்மன் அச்சுக்கூடங்களில்)?

10—7—40.

7. *கேப் ஸ்பார்ட்வென்டே* (Cape Spartevente)*க்கு தெற்கே, செவ்வாய்க்கிழமை, பிரிடிஷ், இதாலியக் கப்பல்கள் கைகலந்தன. இதாலிய சண்டை விமானங்களும் சேர்ந்துகொண்டன. 6½ மணி நேரம் யுத்தம் நடந்தது. முடிவில் இதாலிய கப்பல்கள் விரட்ட, பிரிடிஷ் கப்பல்கள் பின்வாங்கின.*

குறிப்பு :—சண்டை நடந்தது 15-நிமிஷங்கள்தான். ஓடிக்கொண்டே, இதாலியக்கப்பல்கள் தாக்கின. அவைகளில் இரண்டு சேதம்,

முடிவில் பயந்து, முதுகுகாட்டி, பீரங்கிகளால் காக்கப்படும் 4-துறைமுகங்களுக்குள்போய் பதுங்கிக்கொண்டன. கையில் அகப்படாது, எதிரி ஓடிவிட்டதில் பிரிடிஷ் கடற்படைக்கு மனக்குறை அதிகம். இதுதான் நடப்பு.

8. *ஸ்டாவென்ஜர் (Stavanger) ஊரின்மேல் படையெடுத்த 12 பிரிடிஷ் விமானங்களும் சுட்டுத் தள்ளப்பட்டன.*

குறிப்பு :—இந்தச்செய்தி முதலில் பேர்ஸியன் (பாஷை) ஒலிபரப்பில் வந்தது. அதே நாள், ஹிந்துஸ்தானி (பாஷை) ஒலிபரப்பில், "12-விமானங்கள் படையெடுக்கப்பார்த்தன. முடியாமல் ஓடி விட்டன" என்று சொல்லப்பட்டது. விமானங்கள் சுட்டுத் தள்ளப்பட்டனவா அல்லது ஓடிப்போயினவா? எது உண்மை?

11—7—40.

9. *மத்தியதரை (Mediterranean) கடலில் மத்தியபாகத்தில் பிரிடிஷ் யுத்தக் கப்பல்களைக்கண்டதும், இவைகளை நாசம் செய்ய, இதாலிய யுத்தக் கப்பல்கள் புறப்பட்டன.*

குறிப்பு :—புறப்பட்டது சரி: காரியத்திலென்ன ?

10. *1,00,000 டன் நிறையுள்ள பிரிடிஷ் வியாபாரக்கப்பல்கள் வாரா வாரம் சேதமாக்கப்பட்டிருக்கின்றன. கடல் வெடிகளால் ஏற்படும் சேதத்தை இந்த கணக்கில் சேர்க்கவில்லை. மொத்தத்தில் ஜெர்மன் யுத்தக் கப்பல்களாலும், விமானங்களாலும், பிரிடனுக்கு ஏற்பட்ட சேதம் இதுவரை 30,00,000 டன்கள்.*

குறிப்பு :—ஜெர்மனிக்குச் சேதம் 877,000 டன்கள்; இதாலிக்கு 244,000 டன்கள்—மொத்தம் 1,121,000 டன்கள். இவர்கள் இருவர்களுடைய நஷ்டங்களைக்கூட்டிய தொகைக்கு, பிரிடிஷ் நஷ்டத்தொகை குறைவானது.

11. *வெளிப்படையாகவோ, ரகஸ்யமாகவோ இதுவரையில் இந்தியர்கள் செய்த உதவியை, பிரிடன்மேல் ஜெர்மனி படையெடுக்குமுன், நிறுத்திவிட வேண்டுமென்று இதனால் எச்சரிக்கை செய்யப்படுகிறது.*

குறிப்பு :—தட்டிக்கொடுத்து பார்த்தாய்விட்டது; இப்பொழுது பயமுறுத்திப் பார்க்கிறது. "ஹிட்லரையாவது, அல்லது அவருடைய ராஜ்ய தந்திரத்தையாவது இந்தியத் தலைவர்களெவரும் புகழ்ந்தது இல்லை. யாராவது இருந்தால் சொல்லட்டும். ஜெர்மனி கையில் அகப்பட்டுக்கொண்டால், கதி என்னவென்று இந்தியர்களுக்கு நன்ருய்த் தெரியும்", என்று ஜூலை 12ல் லாகூரில் மிஸ்டர் M. L. சாவ்லா (Chawla) ஒலிபரப்பியிருக்கிறுர்.

12—7—40.

12. ஜெர்மன் சிப்பாய்கள் மிருகத்தன்மையுள்ளவர்களென்ற நினைப்பெல்லாம் மாறிவிட்டது. ஓடிவந்த பிரெஞ்சு ஜனங்களுக்கு, இவர்கள் நல்ல யோசனைகளைக்கூறி ; பலவித உதவிகளையும் செய்திருக்கிறார்கள். இதிலிருந்து பிரெஞ்சுக்காரர்கள் இவர்களை விசுவாஸிக்கிறார்கள் ; அனுதாபம் காட்டுகிறார்கள். (ஸூயிஸி (Suisse) பத்திரிகையில் பாரிஸ் நிருபர் எழுதியது.)

குறிப்பு :—இதெல்லாம் பொய். நடப்பு பின்வருமாறு :—'பிரெஞ்சுக்காரர்கள் பாங்கில் பணம் போடக்கூடாது : பாங்கில் கணக்குகூட இருக்கக்கூடாது ; பங்குத் தொகைகள் (Shares), ஜெர்மானியர் சொன்ன விகிதப்படி வைத்துக்கொள்ளவேண்டும் ; ஜெர்மன் அதிகாரிகள் முன்னிலையில்தான் கஜானாவிலிருந்து டெபாஸிட் (Deposit)டுகளை எடுக்கவேண்டும்.

13. பிரிடிஷ் கொடுமைகளுக்குள்ளான பிரெஞ்சு மாலுமிகளை ஓரானி (Oran)ல் பார்த்தோம். அவர்கள் கஷ்டங்கள் எங்கள் மனதைப் பிளந்தன ; எங்கள் அனுதாபத்தைக் காட்டினோம்.

குறிப்பு :—அப்படியொன்றும் நடக்கவில்லை. ஜெர்மானியர் செய்த அக்கிரமம் ஒன்றை இங்கு எடுத்துக் காட்டுவோம். இது ஜெர்மன் விமான இலாகா தலைவர் கோரிங்கி 27—5—40ல் போட்ட உத்தரவு. "பிரேஞ்சு விமானிகள் ஜெர்மானியர் கையில் அகப்பட்டுக்கொண்டால், அவர்களுக்கு விலங்குகள் போட்டு, சிறையில் வைத்து, உணவுப் படி முதலியவற்றை குறைக்க வேண்டும். கொல்லப்பட்ட ஜெர்மன் பாரசூட் (விமானக் குடைச்) சிப்பாய் ஒவ்வொருவனுக்கு பதிலாக, பிரேஞ்சு விமானிகளில் 50 பேர்களை சுட்டுவிடவேண்டும்." இதெல்லாம் மனதைப் பிளக்கும் செய்தி அல்லவா ; அனுதாபம் காட்டியது எப்படி ?

13—7—40.

14. (i) பலியாரிக் (Balearic) தீவுகளுக்குக் கிழக்கே இதாலிய கப்பல்களால் எதிர்க்கப்பட்டு பிரிடிஷ் யுத்தக் கப்பல் ஹூட் (Hood) பழுதாய்ப் போய் விட்டது ; பழுதுபார்த்து வெளிவர நாள் பிடிக்கும் (இது இதாலி பத்திரிகை Corriera della Serraவின் செய்தி).

(ii) மத்தியதரைக்கடல் சண்டையில் அடிபட்ட பிரிடிஷ் கப்பல்கள் ஜிப்ரால்டர் துறைமுகத்துக்கு வந்துகொண்டிருக்கின்றன. பெரிய விமானக்

குண்டுகள் விழுந்த கப்பல்களில் ஒன்று ஹுட் (Hood), மற்றொன்று ஆர்க் ராயல் (Ark Royal) (இது ஸ்பெயினிலிருந்து வந்த செய்தி).

குறிப்பு :—இது ஜூலை 9ல் நடந்த சண்டை. சில குண்டுகள் இந்த கப்பல்களுக்கு அருகாமையில் விழுந்தனவே அல்லாது, மேலே ஒன்றும் விழவில்லை; சேதமுமில்லை. ஜூலை 7ல் நடந்த ஓரான் (Oran) சண்டையில் 'ஹுட்' பலமாய் அடிபட்டதனால், வெளிக்கிளம்பாதென்று ஜெர்மானியர்கள் சொன்ன இரண்டு நாட்களுக்கெல்லாம் சண்டைக்கு மறுபடியும் வெளி வந்தது; இனியும் தேவையானபோது வரும்.

ஆர்க் ராயலை (Ark Royal)ப் பற்றிப் பேசுவதே ஜெர்மானியருக்கு அவமானம். இதை உடைத்துவிட்டதாக ஜெர்மன் விமானி L/Cpl. பிராங்கி (Francke) க்கு பதக்கப் (Iron Cross) பரிசு ஒரு சமயம் கொடுக்கப்பட்டது; பிறகு இதே கப்பலை அமிழ்த்தி விட்டதாக ஜெர்மன் சண்டைக்கப்பல் (U-boat) ஒன்று சொல்லிக்கொண்டது. மூன்றாவதாக; இது சேதமாகவில்லை, ஜெர்மன் கிராப்ஸ்பீ (Graf Spee) கப்பலை ஒளிந்து பிடிக்க மான்டிவிடியோவு (Montevideo)க்கப்பால் ஓரிடத்தில் இருப்பதாக பிரஸ்தாபிக்கப்பட்டது.

15. *போர்டு (Ford) கம்பெனியைப்போலவே பாகார்ட் (Packard) கம்பெனியும் விமான இன்ஜின்களை பிரிடனுக்குச் செய்துகொடுக்க சம்மதிக்கவில்லை. பிரிடனுக்கு வாங்கப் பணமுமில்லையென்று அமெரிக்காவில் பெரிய வியாபாரிகள் கருதுகிறார்கள். பிரிடனுக்கு சரக்குகள் போகாதபடி எதிரி வளைத்துக் கொண்டிருக்கிறான். ராஜீய தந்திரங்களிலும், சைன்யங்களிலும், உதவியில்லாது பிரிடன் தனித்து நிற்கிறது.*

குறிப்பு :—பாகார்ட் (Packard) கம்பெனி, ஐக்கிய நாட்டு (U. S. A)க்கும், பிரிடனுக்கும் 9,000 விமான இன்ஜின்கள் செய்து கொடுப்பதாக ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறது. இது ஜூலை 12ல் United States Defence Commission ஆல் வெளியிடப்பட்ட செய்தி.

14—7—40.

16. *ஜெர்மனி எப்பொழுது படையெடுக்குமோவென்று நினைத்துக் கொண்டே பிரிடன் நாளைத்தள்ளுகிறது. ஆனால் ஹிட்லர் நிர்ணயித்தபோது தானே படையெடுக்க நேரிடும்.*

குறிப்பு :—காலத்தைத்தான் ஹிட்லர் நிர்ணயிக்கலாம்: ஜயம் அவர் கையிலில்லை.

17. சென்ற 6 வாரங்களில் பிரிடனுக்கு 6,09,000 டன்கொண்ட வியாபாரக் கப்பல்கள் போய்விட்டதினால் திண்டாட்டம் வந்துவிட்டது. (ஜெர்மன் ராணுவ இலாகா செய்தி).

குறிப்பு:—யுத்த ஆரம்பத்திலிருந்ததைக் காட்டிலும் பிரிடனுக்கு சொந்தமாக வியாபாரக் கப்பல்களிப்பொழுது அதிகம்; மேலும், அயல் நாட்டுக் கப்பல்களும் நூற்றுக்கணக்காயிருக்கின்றன.

15—7—40.

18. பிரான்ஸ், பெல்ஜிய சண்டைகளில் ஜெர்மனிக்கு நஷ்டமான விமானங்களின் தொகையை இங்கிலாந்து (B. B. C.) கொடுத்திருக்கிறது. இது நம்பத்தக்கதில்லை. அவர்கள் சொல்லுகிற அவ்வளவு விமானங்கள் ஜெர்மனியில் இல்லை.

குறிப்பு:—2,500 எதிரி விமானங்கள் சுட்டுத்தள்ளப்பட்டதாக பிரிடிஷ் கணக்கு. ஜெர்மனியில் விமானங்கள் இவ்வளவுகூடக் கிடையாதா?

B.—இதாலியின் பொய்கள்.

10—7—40.

19. டியூக் அப் வின்ட்ஸரை பிரிடனுக்குத் திரும்பிவராதபடி தடுக்க மிஸ்டர் சேம்பர்லேன் (Mr. Chamberlain) தீர்மானித்துவிட்டார். திரும்பி வந்தால் கைதுசெய்யப்படுவாரென்று வதந்திகளிருக்கின்றன.

குறிப்பு:—இவர் ரஜா எடுத்துக்கொண்டு பல தடவைகள் பிரிடனுக்கு வந்திருக்கிறார்; குடியேற்ற நாடு ஒன்றுக்கு கவர்னராகவும் போகப்போகிறார். ஜெயிலுக்கு அனுப்பக் கூடியவர்களை கவர்னர் பதவிக்கு நியமிப்பது இங்கிலாந்துக்கு வழக்கமில்லை.

20. மத்தியதரைக் கடல் சண்டையில் இதாலி துறைமுகங்களை பிரிடன் தாக்கப்பார்த்தது. சண்டைக் கப்பல்களையும், விமானங்களையும் கொண்டு இதாலி எதிர்க்கவே பிரிடனுடைய எண்ணம் தடைப்பட்டது. ஆகவே மத்தியதரைக் கடல் இப்பொழுது இதாலிவசம் வந்துவிட்டது.

குறிப்பு:—மேற்கண்ட செய்தி இதாலியிலிருந்து வந்த அந்த தினமே ஜெர்மனியிலிருந்து செய்தி பின் வருமாறு வந்தது:—"இதாலிய கப்பல்களை பிரிடன் எதிர்க்கப்போகிறது; துறைமுகங்களையும், விமான நிலயங்களையும் எதிர்க்குமோவென்று அஞ்சி இதாலி போர்க்கப்பல்கள் துறைமுகங்களிலிருந்து வெளியேறிவிட்டன."

11—7—40.

21. ஹூட் (Hood) என்ற பிரிடிஷ் யுத்தக் கப்பலை இதாலிய விமானப் படைகள் எதிர்த்த தினங்கள் (ஜூலை 8, 9) பிரபல தினங்களாக இனி, இதாலிய சரித்திரத்தில் விளங்கும்.

குறிப்பு :—ஆனால், கப்பலின்மேல் குண்டு விழவில்லை.

13—7—40.

22. ஹெலி ஸிலாஸி (Haile Selassie)யை ராஜாவாக செய்திருப்பதுதான் இந்த யுத்தத்தின் சம்பவங்களுக்குள் மிக நகைப்பானது.

குறிப்பு :—கொஞ்ச நாளைக்கு முன் முஸலோனியின் குமாரர்கள் ப்ருனோ (Bruno) வும், விட்டோரியோ முஸலோனி (Vittorio Mussolini) யும், அபிஸீனிய கிராமத்தார்களை பீரங்கியாலும், விமானத்தாலும் வேடிக்கையாய் சுட்டு வேட்டையாடினது நகைக்கக்கூடிய சம்பவம் இல்லையா?

PROGRAMME OF LECTURES

OF THE

Pudukkottai War Information Bureau.

1940—

August	2, Friday ...	Town Hall	...	5.00 p. m.	Lecture IV.
	3, Saturday ...	Nachandupatti	...	4.30 p. m.	General.
		Ponnamaravathi	...	5.00 p. m.	"
	4, Sunday ...	College	...	10.35 a. m.	Lecture IV.
		Rani's School	...	10.35 a. m.	"
		Tirumayyam	...	4.30 p. m.	"
		Alangudi	...	4.30 p. m.	"
	5, Monday ...	Andakkulam	...	9.00 a. m.	General.
		Keeranur	...	5.00 p. m.	"
	6, Tuesday ...	C. S. M. School	...	10.00 a. m.	Lecture IV.
		Rayavaram	...	4.30 p. m.	"
		Annavasal	...	4.30 p. m.	"
	8, Thursday ...	Teachers' Association, Town.		3.30 p. m.	"
	10, Saturday ...	Town Hall	...	6.30 p. m.	Lecture V.
	11, Sunday ...	Rani's School	...	10.35 a. m.	"
		College	...	10.35 a. m.	"
		Tirumayyam	...	5.00 p. m.	"
		Alangudi	...	5.00 p. m.	"
	12, Monday ...	Kulipirai	...	5.00 p. m.	"
	13, Tuesday ...	C. S. M. School	...	10.00 a. m.	"
		Vendampatti	...	4.30 p. m.	"
		Konapet	...	5.00 p. m.	"
	14, Wednesday..	Arimalam	...	5.00 p. m.	"
		Karambakkudi	...	5.00 p. m.	"
	15, Thursday ...	Rangiam	...	4.30 p. m.	"
		Ramachandrapuram	...	5.00 p. m.	"
		Viralimalai	...	5.00 p. m.	"

Sri Brihadamba State Press, Pudukkottai. 2,850—2-8-40.